Prenumerationspris:

	Åbo	Åbo postkontor	Öfriga postkontor
helt år Fmk	12: —	15: 66	16: 28
¾ år „	9: 50	—: —	—: —
½ år „	6: 50	8: 41	8: 70
¼ år „	3: 50	—: —	—: —
månad „	1: 25	1: 57	1: 64

Hembärningsafgiften i Åbo 25 p:mi per månad

Lösnummer à 10 penni.

Utdelningen sker på morgonen hvarje dag.

ÅBO TIDNING.

Redaktörer: *Gustaf Cygnæus, John Hedberg, Rafael Colliander* (red.sekret., träffas 12—1 f. m. och 5—7 e. m.), *Axel Sjöblom, John Söderholm.* — Redaktionsbyrå: Brahegatan 8, Telefon N:r 74.

Annonspris:

Annonser före texten beräknas med 25 penni per petitrad eller motsvarande utrymme och efter texten med 20 penni.
Dödsfallsannonser från 3 till 8 mark.
Annonser om födde, förlofvade och vigde 1:50
Ingen annons införes under 60 penni.
För svaremottagning å annonser i annonskontoret erlägges utom annonspriset 20 penni.
För yrkesannons, alla dagar under året 25 mk per petitrad eller dess utrymme.

Prenumerations-, utdelnings- och annonskontor, Ryska kyrkogatan N:r 14. *Telefon N:r 84.*

№ 108 — Torsdagen den 23 April — 1903

TERMOMETER-OBSERVATIONER.
Åbo, 23 april kl. 2 om natten + 2

I domkyrkan hålles:

Svensk bibelförklaring om torsdag kl. 5 e. m. af ministeriiadjunkten Kallio.

Finsk bibeförklaring om fredag kl. 4 e. m. af ministeriiadjunkten Kallio.

Kristliga Föreningen af Unge Män. Henriksgatan 9.

I dag kl. 8 e. m. finskt bibelsamtal öfver Upp.b. 2: 8—11. Ledare past. Malin.

Immanu-Els-kapellet (Eriksgatan 15).

Svensk predikan i dag torsdag kl. 7 e. m. af F. Nyreen.

Metodistförsamlingens predikolokal Kristinegatan 8.

Missionsmöte hålles från och med torsdagen den 23 till och med måndagen den 27 dennes och inledes med thefest i afton kl. 8, hvarvid föredrag hålles af pastorerna Albin Jansson från Ekenäs och Karl Holmström från Hangö.

Fredag kl. 11 f. m. morgonbön af Karl Holmström. Kl 8 e. m. predikan af Holmström och Janson.

Enhvar inbjudes hjärtligen!

Kurser.

Finlands Bank, den 14 febr.

		Försälja.-kurs. Fmk	Inköpskurs. Fmk
S:t Petersburg	a/v	267: 80	266: 66⅔
London	a/v	25, 46	25: 22
	3 m.	—: —	25: 02
Paris	a/v	100: 90	100: —
	3 m.	—; —	99: 40
Antwerpen	a/v	100: 80	99: 90
	3 m.	—: —	99: 30
Berlin	a/v	124: —	123: 30
	3 m.	—: —	122: 50
Hamburg	a/v	124: —	123: 30
	3 m.	—: —	122: 50
Lübeck	a/v	124: —	123: 30
	3 m.	—; —	122: 50
Frankfurt a/M.	a/v	124: —	123: 30
	3 m.	—: —	122: 50
Amsterdam	a/v	209: 30	—: —
	3 m.	— —	206: 50
Stockholm	a/v	139: 30	138: 50
Kristiania	3 m.	139: 30	138: 40
Köpenhamn	a/v	139: 30	138: 40

Stockholm, den 17 april.

London 1 £ = Kronor a/v 18: 24.
Hamburg 100 Rmk = Kr. a/v 89: 95
Paris 100 Frc = Kr. a/v 72: 50.
Amsterdam 100 Guld. = Kr. a/v 150: 40

Officiella o. legala notiser.

Lediga tjänster: direktorstjänsten vid Vasa handelsskola inom 18 maj; — förenade klokkare- och orgelnisttjänsten i Elimä församling inom 90 dagar från 21 april.

Inställelse: i bonden J. Huhtiainens kkrs 22 juni i Mäntyharju; — i bonden V. Volanens kkrs 22 juni i Mäntyharju; — i bondehustrun Eva Stina Ahtiainens och landbonden H. Liukkonens boskilnadsmål 3 rättegångsdagen af höstinget i Mäntyharju; — i bondehustrun Allina Ollikainens och bondesonen R. Ofverstis kkrs 15 rättegångsdagen af höstinget i Mäntyharju; — i skräddaren E. Vikbergs kkrs 25 maj i Orimattila; — i bagaren L. Leinonens kkrs 29 juni i Uleåborg.

Borgenärssammanträde: i handlanden P. Schuschins kkrs 6 maj i Hangö; — i handlandene J. K. Lindells och A. H. Savolainens kkrs 9 maj i Ikalis; — i garfvaren K. A. Järvinens kkrs 7 maj i Lappi.

Anmälda resande.

Den 22 april.

Hôtel Phœnix: handlandene Herbst från Tyskland, Fischer fr. Berlin, Zetterblom från Tammerfors och Eckstein fr. Berlin, disponenten Rudbäck fr. Kronobäck, agronomen Almér fr. Björkboda samt pastor Glöckner från Helsingfors.

Järnvägshotellet: handlanden Schapiro fr. Helsingfors, godsegaren Sjöblom fr. Tenala samt handlanden Paischeff fr. Viborg.

Nykterhetsvärdshuset Saima: järnvägsbokhållaren Winter fr. Wiiala, herr Fredriksson fr. Kimito, maskinisten Berlin med fru fr. Björneborg, fröken Randelin fr. Nystad, handlanden Wallin fr. Tammerfors, possessionaten Suojanen fr. Lemo samt patron Nikander från Angelniemi

Hôtel Lempi: landtbrukarne Hakala från Lokalaks, Lempa fr. Kiikala och Härri från Kuusjoki, hrr Salmi fr. Oripää, Sjöblom från Nådendal, Elomaa fr. Sund, Suonio fr. Hangö och Grönberg fr. Sverige, handl. Pastinen fr. Willmanstrand, kapten Mattsson från Åland samt kontoristen Friman fr. Pöytis.

Födde: en dotter, Jenny och John Nordberg; — en son, Astrid och Pekka Rinkinen, Wasa den 20 april; — en son, Helmi och Georg Svahn, Jalasjärvi den 18 april.

Vigde: Helmi Weurlander och Kalle Auvinen, i Moskva den 24 april.

Vicehäradshöfding Alfred Holmströms Advokatbyrå, Åbo.
Telef. 7 72. Eriksgatan N:r 8. Öppen ½9—1 och 4—6.
Rättegångar, Inkassouppdrag, Utsökningar, Konkursbevakningar, Låne- och fastighetsförmedling.

Döde: generallöjtnanten Alexander Valerian Brotherus i Riga den 16 april, 64 år; — fru Ida Adelaide Adler, f. Kylin, i Helsingfors den 21 april; — änkefru Maria Lovisa Bergstén i Wasa den 17 april, 90 år; — f. d. landthushållaren Carl Gustaf Signell i Finby den 18 april, 71 år.

Lifränteanstalten i Åbo.
Eriksgatan 18, onsdag och lördag kl 4—6

U. von Troil Aftärs- & agenturbyrå, Åbo, Nylandsg. N:o 8, tel. 104,

Uleåborgska hembageriet, Birgersgatan 12 B. Telef. 200. 64

Barnvagnar hos **Victor Rydman,** Slottsgatan 1.

1:ma mjöd och läskdrycker.

Amalienborgs Aktiebolag.
Telefonnummer numera 8 36.

Finska Tandläkares Munvatten o. Tandpulver
å Åbo samtliga apotek och Reims Droghandel.
Hufvudnederlag
A. B. Finska Dental Depoten,
Helsingfors, Kaserngatan 25. 67

Föreningen för välgörenhetens ordnande.
Byrå Handtverkaregatan 1
hålles öppen alla söckendagar från 11 f. m. till 2 e. m. utom måndagar.

Boktryckeri.
Åbo Tidnings tryckeri, Ryska kyrkogatan 14

För allt det varma deltagande som egnats mina små barn och mig får jag härmed frambära mitt innerligaste tack. 2334 (Hbl.)
Ina von Willebrand.

Hotel Phœnix.
Dagligen
KONSERTER
af
Italienska Orkestern „Fagiani"
Middagskonsert fr. kl. 3
Aftonkonsert fr. kl. 8.

Försäljning
till förmån för Stadsmissionen af dess syförenings arbeten anordnas **onsdagen den 6 maj från kl. 11 f. m.** i Stadsmissionshuset, Allégatan 12. Kaffe och theservering.
2327 **Bestyrelsen.**

Sammanträden.
Fastighetsegareföreningen
sammanträder till **årsmöte fredagen den 24 april kl. 7 e. m.** 2349 (U.A.1.10)

Aura Trädgårdsvänner
sammanträda **söndagen den 26 april kl. 5 e. m.** å Villan Asplunda. 2350

Diverse.
Vid
Kock- och Stuertskolan
vidtager ifrån **den 1 maj en ny kurs.**
Närmare meddelar
Aina Panelius.
Adr.: Åbo sjömanshem. 2323[A.U.1.8)

FINSKA ADVOKATBYRÅN, Åbo & Helsingfors,
inneh. v.h.ding Kuno Alfthan. — *Åbo, Slottsg. 8,* (½9—1, 4—7). 69

VATTENKURANSTALTEN BIE. Öppen 1 Juni—1 Sept.
18 km. från **Valla** och **Katrineholms** stationer. Förmån af enkelt landtlif; skogsluft. Utmärkta källvatten. Kneippbad. Enkel och **sträng** lefnadsordning. Läkarevården ombesörjes at undertecknad, som äfven lemnar prospekt och alla upplysningar. Skjuts erhålles från Bie. **Rikstelefon.**
D:r **Astley Levin,** adress till 25 Maj Stockholm, Brunkebergsgatan 3 A, sedan **Bie.**

KNEIPPBADEN Öppen årets alla dagar,
å Borg, Norrköping. Fullständig kallvattenkur, speciellt **Kneippsk.** Luftbad, äfven i park. Ny varmbadsafdelning med varmbad, Nauheimerbad, bassänger, elektriska ljusbad, sandbad. Behandling med öfverhettad luft, elektricitet, sjukgymnastik och massage. **Nervsjukdomar, rheumatism** m. m. **Härdningskurer.** Kur- och inackorderingsafgifter tillsamman från kr. 16: 50 pr vecka. Prospekt gratis. Öfverläk. D:r Joh. Bergqvist.

NORRTELJE HAFSBADANSTALT.
Saison 10 Juni—1 September.
Vidberömda Gyttjemassage- och Tallbarrsbad jemte öfriga brukliga badformer. Nauheimerbad med flytande kolsyra. Synnerligen vackra resultat vid behandling af **Rheumatism.** Vacker natur med vidsträckta promenader. Sunda bostäder med landtligt läge. God restauration; billiga lefnadsomkostnader. Elitkapellet. Lawn-tennisplan. — Ansökningar till fria bad insändas före 15 Maj Läkarevården bestrides af **D:r A. Brandt.** Kamrer **Th. Ohlson** expedierar beställningar å rum och badtimmar samt öfversänder prospekt, som äfven erhållas å Turistföreningens byrå i Stockholm. 2332(STM85815)

Åbo arbetares Sjuk- och Begrafningskassa.
Inbetalning vidtager **fredagen den 24 april** samt fortgår i vanlig ordning till och med den 30 från kl. 9—2 på dagen och från kl. 4—7 e. m. å kassans kontor.
OBS.! Nya medlemmar kunna alla hälgfria dagar anmäla sig fr. kl. 4—7 e. m. 2328

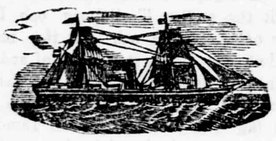

Ångbåtslägenheter.

Förändrad tur.
Angf. PEHR BRAHE
afgår från Åbo till Lübeck **via Hangö** lördagen den 25 april kl. 12 på dagen medtagande last och passagerare. Fortsätter från Hangö samma dag kl. 10 på kvällen.
2290 **Å. A. B. Bores expedition.**

Ångf. NORDKUSTEN
kapten G. Tengström,
intager ångf. BORE I:s turer å linjen Åbo — Mariehamn — Stockholm under tiden för dess vårremont.
2292 **Å. A. B. Bores expedition.**

Till Hangö, Helsingfors, Lovisa, Kotka, Fredrikshamn och **Wiborg**
afgår ångaren
SVEN DUFVA
kapten *G. A. Lindström,*
söndagen den 26 april på morgonen, medtagande passagerare och last. Närmare meddela
2293 **Starck & Bähr.**

Till Kärra via Terfsundet
afgår
Ångaren PARGAS
härifrån hvarje tisdag, torsdag och lördag kl. 2 e. m., retur ifrån Kärra kl. 6 f. m. hvarje måndag, onsdag och fredag. Närmare meddela befälhafvaren ombord och
2274 **Starck & Bähr.**
Tillföljd af spannmålslast kan ångaren Pargas i dag ej medtaga styckegods.

Förändrade afgångstider.
Från och med fredagen den 24 april förändras afgångstiderna för ångaren **BLÄSNÄS** sålunda: afgång från Åbo hvarje söckendag kl. 3 e. m., från Wallis hvarje måndag, onsdag och fredag kl. 5 f m., från Gyttja hvarje tisdag och lördag kl. 4 f. m., från Nagu kyrkbrygga hvarje torsdag kl. 4 f. m.
2337 **Joh. Gust. Wikeström.**

OBSERVERA!
Till dess ångaren AINO vidtager med sina turer på **Korpo ström** utsträcker ångaren **BLÄSNÄS** sina turer till **Mattnäs** med afgång från Åbo hvarje måndag, onsdag och fredag kl. 3 e. m.
2347 **Joh. Gust. Wikeström.**

Till Nystad via Nådendal
afgå:
ång. **KUUSISTO** (Kivimaavägen) hvarje måndag, onsdag och fredag **kl. 11,30 f. m.**
„ **KIVIMAA** (Helsingevägen) hvarje tisdag, torsdag och lördag **kl. 11,30 f. m.**
Retur från Nystad följande söckendagar kl. 8,30 f. m.
2329 **Joh. Gust. Wikeström.**

Åbo, den 23 april 1903.

Samhörighetskänslan.

Det bör ej förvåna någon, om ropen på inre fred och samförstånd under senaste dagar ljuda högre och talrikare än någonsin, eller om de till och med höjas i tidningar tillhörande den meningsriktning, som härintils ifrigast uppehållit bitterheten och spliten. Hvarje tänkande medborgare och medborgarinna måste ju hafva fullt klart för sig, att inre split städse är den värsta olycka, ett folk kan råka ut för, samt att detta för Finlands folk ställer sig särskildt i högsta grad ödesdigert.

Såsom ett prof på, huru behofvet af samhörighetskänslans höjande nu gör sig gällande öfver alt, kan ledande artikeln i tidningen *„Satakunta"* för senaste tisdag gälla, och vi skola därför här egna detta uttalande någon uppmärksamhet, förutskickande endast upplysningsvis, att nämda tidning tillhör Uusi Suometars grupp och ända till senaste tid varit fyld af bitterhet mot alt, som icke går i de kända gångorna.

Efter en kort ingress yttrar Satakunta sig på följande sätt:

„Det kan ej nekas och blir ej bättre, genom att man slätar öfver saken, att i våra inre mellanhafvanden förefinnes åtskilligt, som måste ändras och bättras. Framför alt bör i stället för den härintils rådande misstänksamheten och spliten, ömsesidigt förtroende och samförstånd åter fås till stånd. Man måste frångå fordran af ovilkorlig hörsamhet och underkastelse under någon viss meningsriktning samt att fälla dom öfver olikatänkande. Huru naturlig en sådan fordran än är, har däremot likväl mycket beklagligtvis brutits, och däri har man att söka en af hufvudanledningarna, till att vi tjärmats från hvarandra.

Här är ej fråga om att rifva upp gamla sår. Däremot är det af stor betydelse, att såren, såvidt möjligt är, helas och läkas, samt att den djupa klyfta fylles ut, som öppnat sig mellan medlemmar af samma folk och skiljt dem åt långt från hvarandra. Finlands folk står för närvarande inför en hård värklighet. Det vore gagnlöst besvär och mindre lämpligt med afseende å läget att nu gå till doms om, hvems felet är, att vi råkat dit, där vi nu stå. Det skedda kan ju icke ändras. Men af utomordentlig betydelse är däremot, hurudana våra inre mellanhafvanden härefter bli. Om vi under den hårda värklighetens tryck fortfara att rifva och splittra hvarandra, behöfver ingen betvifla, att vi därmed gräfva vår egen graf. Få vi däremot till stånd ömsesidig tillit, förmå vi kanske därmed skapa vårt folks framtid. Och hvem ville ej gifva sin hand med i sådant arbete, hvem djärfves tvifla om en annans ärliga arbete, äfven om hans tillvägagående röjer andra tankar, än dem man själf eger."

Så „Satakunta". — Det är visserligen ej fullt klart, till hvad håll uttalandet närmast riktas. I artikeln nämnes ej häller medlen till åstadkommande af den åtrådda inre freden. Men behofvet af samförstånd gifver sig så mycket starkare tillkänna, och må detta tilsvidare vara nog. Kommer tid, kommer råd. Är önskan om fred och försoning värkligen hållbar, skall väl något sätt för närmande kunna påfinnas.

Men för åstadkommande af ömsesidig uppskattning och bättre mellanhafvande torde nödigt vara, att äfven åsikter och tillvägagåenden kunna sammanjämkas. Det gäller därför att utfinna områden, inom hvilka samarbete kan försiggå, och har om också blott ett sådant erbjudit sig, finnes då bättre hopp om småningom utvidgadt gemensamt sträfvande, än nu föreligger. Hvarje vän af inre fred bör sålunda beflita sig om att inom handlingens värld föra olika tänkande tillsamman, öfvertygad om att därmed den goda saken på bästa sätt främjas.

Åbo stad och län.

— **Brandkommissionen.** Sedan handlanden *Gustaf Alexander Lindholm,* som af stadsfullmäktige utsetts till ledamot i brandkommissionen för åren 1901—1903, anmält att han på grund af sysselsättning, förenad med ständiga resor, icke kunde närvara vid brandkommissionens sammanträden, har brandkommissionen beslutat anhålla om utseende af annan ledamot för återstoden af innevarande år.

— **Vattenledningen och eldsläckningen.** Uti en till brandkommissionen ingifven skrift har brandmästaren i anledning däraf att vattenledningen redan nästkommande höst torde kunna leverera vatten, anmält att för att denna skall kunna användas för eldsläckningsändamål, för brandvärkets behof måste anskaffas särskilda rekvisita, däribland brandposthufvuden, tryckslangar med förskrufningar, strålrör, utgreningsrör, förgreningsrör och öfvergångskopplingar samt tillika uppgjort ett approximativt kostnadsförslag härför, slutande å 4,405 mark, och har brandkommissionen, enär anskaffandet af ofvannämnda redskap är absolut nödvändigt för att vattenledningen skall, såsom afsedt är, kunna användas för eldsläckningsändamål, med insändande af brandmästarens i ämnet aflåtna skrifvelse beslutat anhålla, att ofvanstående belopp blefve för ändamålet anslaget, så att åtgärder för deras anskaffande omedelbart kunde vidtagas.

— **Falskt allarm.** I går kl. 11 f. m. allarmerades brandkåren från brandskåpet i hörnet af Brunns- och Lilla Tavastgatan. Några minuter efter allarmeringen var kåren på stället, men någon eld stod icke till att upptäcka. I stället erfors af tvänne på platsen befintliga personer, att en å Nummisbacken bosatt arbetskarl vid namn Bruno Gustafsson, som befunnit sig i deras sällskap, utan anledning söndrat brandskåpet och trykt på larmapparaten, samt därpå begifvit sig hemåt. Någon tid därpå uppbämtades Gustafsson till poliskontoret och erkände där, att han förorsakat allarmeringen, men uppgaf att detta tillgått sålunda, att hans kamrater skuffat honom mot brandskåpet, hvarvid hans armbåge söndrat glaset och trykt på apparaten, så att allarmeringen sålunda inträffat af våda. Då kamraterna emellertid vidhöllo, att Gustafsson af okynne tvänne gånger efter hvarandra trykt på larmapparaten, kommer han att ställas under åtal härför.

— **Sjöfarten.** Ångaren *Pehr Brahe* anlände i går kl. ½3 e. m. på sin första resa för i år från Lübeck med 7 passagerare och full stykkegodslast. Ångaren hade något försenats af en svår storm med snöbyar, som ångaren var utsatt för i söndags under färden Lübeck och Bornholm.

Ångaren *Poseidon,* som inväntades redan i går från England och Köpenhamn, har äfven varit utsatt för samma naturhinder och torde anlända hit först i dag.

— **Telegrafvärket.** Utnämd: Proftjänstgöranden *W. Ollila* till posttelegraftjänsteman af VI klassens lägre lönekategori vid Nystads telegrafkontor. Proftjänstgöranden vid Sordavala telegrafkontor *A. Krook* till posttelegraftjänsteman af VI klassens lägre lönekategori vid samma kontor, båda räknadt från den 14 innevarande april. Revisorn vid Åbo telegrafkontor kollegiiregistratorn *K. Åkerlund* till posttelegraftjänsteman af IV klassen med transport till Björneborgs kontor. Befordrade: Posttelegraftjänstemannen af IV klassen vid Nystads telegrafkontor kollegiiassessorn H. Winter till posttelegraftjänsteman af III klassen, samt posttelegraftjänstemännen af VI klassens högre lönekategori: vid Nystads kontor K. Andberg till posttelegraftjänsteman af V klassen, räknadt från den 14 innevarande april. Upphöjda ifrån lägre till högre lönekategori: posttelegraftjänstemannen af VI klassen vid Nystads kontor J. Alén samt revisorn vid Nystads kontor P. Surakka. Transporterade: Posttelegraftjänstemannen af IV klassen vid Björneborgs telegrafkontor W. Levison till Nystads kontor och revisorn vid sistnämda telegrafkontor J. Elin till Tavastehus kontor.

Afsked från tjänsten för enskilda angelägenheter har på begäran beviljats posttelegraftjänstemannen af V klassen vid Nystads telegrafkontor U. Tavaststjerna den 9 innevarande april.

— **Jordfästning.** I söndags öfverlördes stoftet af framlidne bankprokuristen *V. I. Hagner* i Björneborg från den aflidnes bostad till nya begrafningsplatsen.

I spetsen för det långa sorgetåget gick frivilliga brandkårens släckningsdivision med sorgklädda standar, hvarjämte till likföljet anslutit sig ett stort antal anhöriga, tjänstekamrater och vänner. Vid begrafning-platsen bildade brandkåristerna hedersvakt, förbi hvilken den rikt blomstersmyckade kistan inbars i kapellet, där jordfästningsakten förrättades af pastor L. W. Häggström. Vid bären talade hofrättsassessorn August Jusélius och rektor Uno Lagerblad varma ord till den aflidnes minne. Bland de på kistan och grafkullen nedlagda, till ett antal af omkring trettio uppgående kransarna märktes sådana från Nordiska aktiebankens styrelse och tjänstekamrater vid bankkontoret, äfvensom från frivilliga brandkåren och från släckningsdivisionens II kompani, hvars chef den aflidne varit. (B. T.)

— **Konstutställningen** i Stadshuset var i går besökt af 213 personer. Till tomboladragningen, som eger rum i dag kl. 6 e. m., var i går försålda något öfver 1,200 lotter.

— **Försenadt tåg.** Nattåget fr. S:t Petersburg, som under normala förhållanden framkommer hit klockan 11.31 f. m., försenades i går 40 minuter på grund af att lokomotivet i närheten af Ypäjä blifvit skadadt.

Åbo Jernmanufakturaktiebolag.
Prydliga konters-trättkommoder.

— **Haveristen „Falken"** utbogserades i fredags på aftonen från Mäntyluoto hamn till Björneborg af bogserångaren „Mars" samt förtöjdes invid mekaniska värkstaden, där ångarens vid haveriet åsamkade skador komma att repareras, och ångaren för öfrigt remonteras. (B. T.)

— **Medicinalvärket.** Tjänstledighet har beviljats provincialläkaren i Nystads distrikt med. lic. *G. J. Rothström* från 1 maj till 7 juni med med. lic. *Johansson* såsom vikarie.

Till kommunalläkare för Loimijoki, Alastaro och Metsämaa kommuner har förordnats med. lic. *W. Wallinkoski.*

— **Tillbyggnadsarbetena vid nya fattiggården** vidtogo i går. Tilsvidare utgör arbetsstyrkan 40 man, men torde komma att ökas i den närmaste framtiden.

— **Skeppsbrott.** Skonerten *Arthur,* hemma i Raumo, kapten *Stenroos,* har lidit skeppsbrott vid Kopparstenarne. Fartyget blir vrak. Besättningen räddad. Fartyg och last försäkrade.

— **Den 23 april** fylla kapten *H. Palander* 82 år, länelandtmätaren *Joh. Henr. Wahlroos* 79 år, prosten *Joh. Alfr. Keckman* 72 år och bauingeniören *Klas Rudolf Roschier* 63 år

Hufvudstaden och hemlandet.

— **Svenska samskolan i Fredrikshamn.** Föreståndaretjänsten vid svenska samskolan i Fredrikshamn har ansökts af fil. mag. Th. Helander, fil. kandidaterne H. Blomqvist, K. Fredberg, M. Hagelstam, M. Ingman och C. A. Knape samt pastor J. A. Collan och lärarekandidaten T. Ström. (Koit.)

— **Statsjärnvägarna.** Generaldirektören i järnvägsstyrelsen har transporterat stationsinspektorn å Harju *G. G. Bergh* till stationsinspektor å Utti station och stationsinspektorn å Utti *J. J. Damén* till stationsinspektor å Harju samt antagit till andre bokhållare å Valkeasaari telegrafisten *J. G. Girsén* och å Kuokkala station biljettförsäljaren *A. J. Pöntinen,* till biljettförsäljare å Villmanstrand telegrafisten *S. J. Pekkala* och å Terijoki station telegrafisten *A. F. Broms* samt till telegrafister å Kaipiais praktikanten *Y. F. G. Tommila,* å Udelnaja praktikanten *D. Kauhanen,* å Säiniö praktikanten *P. Lindfors,* å Kellomäki haltpunkt praktikanten *E. Törrönen,* å Terijoki praktikanten *A. Järnström,* å Simola praktikanterne *A. W. Wahander* och *A. R. Masalin,* å Taavetti praktikanten *J. A. Torvelainen,* å Kangas praktikanten *P. W. Ekman,* å Kaipiainen praktikanten *K. A. Hyrkstedt* och till reservtelegrafist i 1:sta distriktet telegrafisten *I. Görstrand.*

Telegrafisten å Terijoki *A. D. Nikolainen* har för olämplighet förafskedats från tjänsten.

— **Läkareintyg för järnvägspersonalen.** Af förekommen anledning har järnvägsstyrelsen funnit skäl erinra vederbörande chefer i de olika afdelningarna vid statsjärnvägarna om att vid tjänsteansvar öfvervaka det icke till praktikanter eller extra betjänte lika litet som till ordinarie betjäning vid trafik-, ban- och maskinafdelningarne vid statsjärnvägarna ens för kortare tid antagas personer, såvida icke desses synsinne och synförmåga samt hörselskärpa konstaterats genom läkareintyg. (Hbl.

— **Studentafdelningarna.** Tavastländska afdelningen beslöt i tisdags anhålla, att till dess inspektor efter t. f. vicekanslären J. R. Danielson måtte utses professor *Allan Serlachius.*

Viborgska afdelningen valde i tisdags till kurator magister *A. Kaasalainen* med 42 röster. 7 röster tillföllo magister *U. T. Sirelius.* (Hbl.)

M. Laaksonens möbelaffär,
Ryska kyrkogatan 30, 109
rekommenderar sitt rikhaltiga och välsorterade lager af möbel, möbeltyger, järnsängar och madrasser.

— **Medicinalvärket.** Till erhållande af privilegier å apoteken i Sysmä och Säkkijärvi har medicinalstyrelsen beslutit förorda provisorn Hj. *Gyllenberg* till det förra och provisorn P. A. *Hellman* till det senare.

— **Dödsfall.** Den 16 d:s afled i Riga generallöjtnanten *Alexander Valerian Brotherus* i en ålder af 64 år.

Son till kollegiirådet Brotherus var den hädangångne född år 1838 och intogs i finska kadettkåren år 1850. Utdimitterad år 1857 placerades B. på Jekaterinoslavska lifgrenadierregementet, men transporterades senare till lifgardets Wolhyuska regemente. Efter att ha avancerat i graderna transporterades han 1866 såsom major till första ostsibiriska linjebataljonen och utnämdas tre år senare till kommendör för 6 ostsibiriska linjebataljonen. Öfverstelöjtnant 1872 placerades han 1875 på arméinfanteriet och utnämdes 1876 till kommendör för 151 reservinfanteribataljonen samt 1878 med befordran till öfverste till kommendör för 72 reservinfanteribataljonen. Kommendör för 63 Rjäsanska infanteriregementet 1884 befordrades Brotherus till generalmajor 1894 och utnämdes året därpå till chef för 1 brigaden af 32 infanteridivisionen samt 1896 till chef för 2 brigaden af 2 infanteridivisionen. Senare vann han befordran till generallöjtnant.

General Brotherus sörjes närmast af maka och syskon.

— **Emigrationen.** Från Hangö afreste i går med Polaris 545 emigranter.

— **Olycksfall.** Den 18 dennes blef å Kalvitsa station torparesonen Hjalmar Meinander öfverkörd af en järnvägsvagn med dödlig påföljd. Den öfverkörde var behjälplig sin fader med vedlastning å stationen och råkade därvid, då vagnar växlades för handkraft, fastna med sin vänstra fot emellan skenan och växeltungan samt blef därigenom under en vagn, hvars ena hjulpar gick öfver hans hals och skilde hufvudet från kroppen.

Smånotiser.

— **Följande cirkulär** har enligt U. S. af skolöfverstyrelsen tillsändts direktionerna för folkskolorna i städerna samt folkskoleinspektorerna:

„Då det för folkskoleinrättningens ostörda värksamhet är nödvändigt att såväl lärare som elever athålla sig från meningsyttringar och i allmänhet alla slags handlingar, hvilka kunna anses innebära politisk upphetsning, har öfverstyrelsen ansett nödigt uppmana Eder att uppmärksamgöra de under Eder lydande lärare, att de böra i omnämdt afseende såväl noga öfvervaka sina elevers uppförande som äfven själfva iakttaga ett sådant uppförande, att de icke i nämda afseende gifva skäl till anmärkningar".

— **Medels dagbefäl** af den 16 april har vid arméinfanteriets reserv inskrifne underlöjtnanten Jegoroff förordnats i tjänst vid distriktsmilitärbefälhafvarens styrelse i Åbo såsom sekreterare och erhållit titeln guvernementssekreterare, och medels dagbefäl af den 19 dennes på hufvudstaben har afskedade hofrådet Nikiforoff förordnats i tjänst vid distriktsmilitärbefälhafvarestyrelsen i Joensuu såsom tjänstförrättande sekreterare.

Sekreteraretjänsten vid distriktsnämnden i S:t Michels län har ansökts af e. o. senatskopisten Th. E. Godenhjelm och vicehäradshöfding G. A. Vallenius från Kristinestad. (M. S.)

Omorganisation af de periodiska smörprofningarna.

Senaten har i hufvudsak godkändt ett af landtbruksstyrelsen utarbetadt reglemente för anordnande af permanent smörundersökning i Hangö.

Enligt detta reglemente, som dock ännu icke i detalj fastställts af senaten, skall för befordrande af den inhemska mejerihandteringens utveckling i Hangö stad anordnas permanent smörundersökning och inrättas ett laboratorium med uppgift tilsvidare företrädesvis att utröna smörets halt af vatten och flyktiga syror.

Inseendet öfver den permanenta smörundersökningen och laboratoriet skall utöfvas af landtbruksstyrelsen och den närmaste ledningen handhas af en föreståndare, som antages af nämda styrelse, och hvilken bör ega godkända vetenskapliga insikter och praktisk skicklighet samt erfarenhet i mejerihandtering, äfvensom sådana kunskaper i kemi, som erfordras för erhållande af vitsordet laudatur i filosofiekandidatexamen. Dessutom anställas en assistent, som bör hafva samma kompetensvilkor, som fordras för erhållande af mejerikonsulentbefattning i statens tjänst, äfvensom manliga eller kvinliga biträden.

Laboratorieföreståndare- och assistenttjänsterna, som åtföljas af arvoden om resp. 6,000 och 4,500 mk, äro ledigförklarade att ansökas hos landtbruksstyrelsen innan den 14 maj.

Landets mejeriegare äro berättigade att vid sex profningar om året kostnadsfritt få sitt smör bedömdt, hvarvid jämväl vattenhalten utrönes.

Bedömandet vid smörprofningarna värkställes af tremannaprisnämd, bestående af laboratorieföreståndaren, en af landtbruksstyrelsen för en månad i sänder vidtalad smörexportör eller hos honom anställd fackman samt någon af statskonsulenterna eller mejerilärarena vid Mustiala och Kronoborg eller en af landtbruksstyrelsen utsedd, hos landtbruks- och hushållningssällskapen anställd och för ändamålet kompetent mejerikonsulent, hvilka tjänstemän enhvar alternerande deltaga i en profning samt ega att för ändamålet i tur infinna sig i Hangö stad.

Profningen anställes hvarje vecka på femte dagen efter smörets ankomst till Hangö i en för ändamålet inredd lokal, hälst i förening med laboratoriet.

Angående sättet för smörets profning meddelas i reglementet detaljerade bestämmelser.

Det smör, som varit utställdt vid de permanenta smörprofningarna, försäljes för statsvärkets räkning å auktion i tre skilda klasser efter smörets beskaffenhet och erhåller godtgörelse af statsvärket för det exponerade smöret enligt en särskild beräkningsgrund.

I någon facktidning eller tidskrift publiceras uppgift om det pris, som å auktion erhållits för de tre skilda klassernas smör.

Angående publikation efter viss tidsförlopp af resultaten af profningarna komma framdeles genom landtbruksstyrelsens försorg att meddelas bestämmelser.

At de mejerier, hvilka under ett års tid vid de obligatoriska 6 profningarna befunnits hafva i medeltal 11 poäng eller därutöfver, utfärdas diplom, hvarjämte tillvärkaren vid mejeriet erhåller ett pris af 10 mk jämte diplom. Åt 3 af de mejerier, hvilka i tre års tid å rad vid de obligatoriska 6 profningarna erhållit i medeltal 11 poäng eller mera, tilldelas såsom pris en pokal med inskription af landtbruksstyrelsen samt diplom. I fall samma tillvärkare under hela 3-års perioden varit anställd vid mejeriet, tilldelas äfven honom särskildt diplom.

För en afgift af en mark eger enhvar få vid laboratoriet smör analyseradt för utrönande af dess vattenhalt samt erhåller han omedelbart underrättelse om vattenhalten. För mejeriägare, som anmält sig för deltagande i de permanenta smörprofningarna och utöfver de fastställda gångerna önskar få sitt smör bedömdt och analyseradt i afseende å vattenhalten, utgör afgiften 2 mk. För mejeriegare, som icke deltager i de permanenta smörundersökningarna, men någon gång önskar få sitt smör bedömdt och undersökt i afseende å vattenhalten äfvensom för smörexportör utgör afgiften 3 mk för gången.

För beredande af tillfälle åt lärare eller lärarinna vid högre eller lägre mejeriskola eller konsulent eller andra intresserade personer att förkofra sig i smörkännedom och smörprofning, eger laboratorieföreståndaren eller assistenten, sedan prisnämdens arbete slutförts, demonstrera det utställda smöret för nämda personer.

Stipendiater eller andra personer, som af föreståndaren pröfvats innehafva tillräckliga förkunskaper, kunna till antal, som denne vid hvarje tillfälle eger bestämma, någon kortare tid såsom hospitanter deltaga i eller närvara vid arbetet i laboratoriet.

Då institutionen vidtager med sin värksamhet, upphöra de periodiska smörprofningarna, sådana de härintils anordnats.

*

I motiveringen till förslaget framhåller landtbruksstyrelsen, huruledes behofvet af ett under vederbörande ämbetsmyndighets inseende stående statslaboratorium för analysering i exporten af smör är påtagligt. I samma mån som grannländerna till det yttersta ansträngа sig för att till de gemensamma marknadsplatserna få smör af den bästa möjliga kvalitet, blir det äfven, framhålles det, nödvändigt att man i vårt land gör alt som göras kan för att uthärda konkurrensen och framför alt för att bibehålla det goda rykte det finska exportsmöret vunnit såsom oförfalskadt natursmör. Tyvärr har, framhålles det, icke saknats fall, att smör, som uppgifvits vara blandadt med margarin och andra främmande beståndsdelar, utgitvits såsom finskt. Då enligt all sannolikhet dylika beskyllningar äfven framdeles komma att göras, gäller det för regeringen att med all kraft kunna såsom foglösa tillbakavisa dylika insinuationer. Det bästa beviset kan då hämtas från ett statslaboratorium, liknande dem, som äfven allaredan förefinnas å en del orter i utlandet. Då det åsyftade laboratoriets uppgift och värksamhet måste vara i hög grad beroende af olika förhållanden å smörmarknaden, har landtbruksstyrelsen funnit ändamålsenligast, att kostnaderna för detsamma åtminstone tils vidare icke specificeras i det ordinarie statsförslaget samt att till föreståndare och assistent af landtbruksstyrelsen utses lämpliga personer mot åtnjutande af arvode, hvars belopp enligt landtbruksstyrelsens åsikt kunde lämnas beroende af de större eller mindre betingelser personerna i fråga hafva för att lyckas i sitt värf. Kostnadsförslaget slutar å 30,000 mark och upptager arvoden för laboratorieföreståndare, assistent, 2 biträden, vaktmästare, utgifter för laboratoriet, dagtraktamente åt exportören, prisdomaren samt ersättning åt sällskapens konsulenter, hvilka inkallas till prisdomarena, utgift för kvalitetsförlust för det smör, som undersökes, hyra för laboratorielokalen samt för handräckningsmanskap och oförutsedda ändamål.

Literatur och konst.

— **Andra barnföreställningen** till förmån för Musikaliska sällskapet gick i går af stapeln. Visserligen var den icke lika väl besökt som den första, men hade dock lockat en rätt talrik publik, som äfven nu till största delen utgjordes af barn och som energiskt gaf sitt bifall tillkänna. Af de uppförda styckena, båda af Z. Topelius, skatta vi för vår del „Rinaldo Rinaldini" vida högre än det andra, som visserligen för barn af yngre år har det företrädet, att däri uppträda kungliga personer, som kunna utstyras med all tillbörlig ståt, men i öfrigt saknar det andra styckets öfverlägsna förtjänster. I Rinaldo Rinaldini har skalden med sin förkärlek för romantik inlagt ej blott en skildring af gossars och flickors naturliga benägenhet för denna världsåskådning, utan också mycket mera. Väljande till hufvudperson en i början af 1800-talet ytterst populär röfvarhöfding, som genom att enligt hvad sägnerna om honom uppgifva plundra de mäktiga och rika för att dela deras skatter bland de fattiga, tillnarrar sig snart sagdt hela Europas sympatier, låter skalden pojkarna i en skola, missnöjda med de bestående förhållandena, besluta sig för att draga ut till skogen för att träda i hans fotspår. Där sammanträffa de med sina systrar, som lämnat stadens flickskola för att, följande den för hundra år sedan icke mindre populära zigenarflickan Preciosas romantiska föredöme, lefva hennes förtjusande lif. I denna skildring har skalden ej blott ådagalagt sin kännedom om de båda könens i olika riktning gående smak och sympatier, utan också hållit sig till tvänne på sin tid mycket beundrade literaturalster. I gårdagens nummer af detta blad lästes en uppgift, huru i början på 1880-talet i ett tyskt lånebibliotek den mest lästa boken var berättelsen om Rinaldo Rinaldinis bragder. Vi tillägga såsom en kuriositet det mindre kända faktum, att ungefär samtidigt i Finland af det landet då besökande Bonnevierska sällskapet, som med Åbo såsom hufvudort, besökte samtliga städer, spelades med stor framgång ett stycke med samma namn, författadt af en till sällskapet hörande skådespelerska, Fredrique Eleoné Baptiste, som gifvit upphofvet till åtskilliga för tiden karaktäristiska teaterstycken och år 1827 dog i Wasa. Preciosa-motivet är hemtadt direkt från Wolfs kända skådespel, som med Webers förtjusande musik från och med 1824 blef infördt i Sverige och därifrån till Finland, där det i Åbo gafs första gången 1832. Det är otvifvelaktigt minnet af Rinaldo och Preciosa, som går igen i Topelius' stycke, hvilket därtill i länsmannens något stereotypa, men välmenande förmaningar om medborgarnes lydnad för lagen fick en visserligen något hårdsmält, men alltid lämplig afslutning, då det 1858 såg dagen i den i Åbo utkommande barntidningen Eos och emottogs med förtjusning af den tidens barn, med hvilka — trots de snart 50 år, som sedan dess förgått, — nutidens alt fortfarande hafva sina anknytningspunkter.

— **Ny literatur,** Å. T. tillsänd: *fr. Hugo Geber i Stockholm:*
Sigurd. Lifsbilder ur svenska hem. Hft 16 & 17 à 30 öre.

— **Af Frisk Bris** har n:o 3 utkommit med följande innehåll:

Mätningsfrågan: Protokoll fördt vid mätningskonferensen i Köpenhamn den 26 och 27 febr. 1903; Till frågan om de gamla båtarnas fart; Hur man skall bygga sig en kanotyacht; Sommarens kappseglingar; En Stockholmsresa med förhinder (Ett seglatsminne) af A. S.; Motorbåtar af A. S.; Shamrock III; Nya båtar; samt notiser. Häftet prydes af ett tiotal bilder.

Telegram till Å. T.

Dreyfus-aftären.

ROM, 22 apr. Tidningarna offentliggöra ett bref från den kände parisiske historieskrifvaren Gabriel Mounod, hvilken påstår, att Dreyfus aldrig känt löjtnant Vessel. Uppgifterna om Vessels kännedom om Dreyfus-affären äro en intrig af nationalisterne.

Italiens politik.

ROM, 22 apr. Baccelli erbjöd konungen att demissionera, hvilket konungen dock afböjde. Den nye utrikesministern Morin har förklarat, att kan kommer att fortsätta Prinettis utrikespolitik. Isynnerhet beträffande politiken på Balkanhalfön komme Italien att handla i samförstånd med öfriga stormakter.

Upproret på Hayti

SAN DOMINGO, 22 apr. I de senaste drabbningarna mellan regeringstrupperna och insurgenterna ha de senare afgått med seger. Presidenten Velasquez har flytt.

Strid med röfvarband.

SALONIKI, 22 apr. Turkiska trupper omringade i bärgstrakterna stora röfvarband, hvilka angrepos och i en blodig strid förlorade 50 döde och 70 sårade. Gynnade af mörkret lyckades röfvarene undkomma.

England och Frankrike.

LONDON, 22 apr. Samtliga sväfvande stridsfrågor mellan England och Frankrike komma att hänskjutas till en skiljedomstol för att få till stånd intima förbindelser mellan de båda länderna.

Från Skandinavien.

— **Snöstorm i södra Sverige.** Till svenska blad meddelas:

Malmö, söndag. Sedan 7-tiden i morse råder här stark snöyra med nordlig blåst. Från Karlshamn meddelas att där under natten rådt stark snöstorm. Telefonförbindelserna norrut äro afbrutna.

Kalmar, söndag. Sedan i natt råder snöstorm öfver norra Kalmar län.

Laholm, söndag. Häftig snöstorm har hela dagen rådt här i Sydhalland.

Tågen fastna i drifvorna.

Dagens Nyheters korrespondent i Malmö telefonerar:

Öfver den skånska slätten har snöstormen dragit hårdhändt fram. Snödrifvorna äro alnshöga och hårdt packade. Sedan i maj 1876 har icke det södra Sverige bevittnat så skarpt vinterväder så pass långt fram på våren. Flera tåg ha fastnat i drifvorna. Så skedde med första tåget från Malmö till Simrishamn och detta kvarstår ännu på aftonen i drifvorna. Ett blandadt tåg mellan Trelleborg och Lund har också fastnat och ett tåg mellan Malmö och Lund stoppades af snömassorna en kilometer norr om Åkarp, men kom efter ett par timmar loss. Ett tåg från Landskrona till Lund har kört fast och lyckas icke komma hvarken fram eller åter. De flesta tågen äro flera timmar försenade. Telegraf- och telefonledningarna äro antingen aldeles afbrutna eller svårt ramponerade. Alla telefonledningar mellan Lund och Malmö äro otjänstbara. Uppåt Helsingborg äro dock förhållandena mera drägliga.

— **Nytt råämne för pappersförbrukning.** Den oerhördt växande pappersförbrukningen har framkallat en motsvarande efterfrågan på råämne. Det företrädesvis i Algeriet växande alfagräset ger en ypperlig massa som företrädesvis tages i anspråk af den engelska pappersindustrien, men som blott fyller en mindre del af produktionsbehofvet. I ett så starkt sädesproducerande land som Frankrike användes ganska mycket pappersmassa af halm, hvilken dock ej lämpar sig för papper af bättre kvalitet och därför endast kan brukas som tillsats i de mindre fordrande papperssorterna. Det hufvudsakliga behofvet har fyllts af trämassan, dels mekanisk och dels kemisk, och detta har ju varit en stor fördel för skogrika land som Sverige. Emellertid motsvarar icke häller trämassan det ideal man sträfvat efter och pappersfabrikanterna i de stora industrilanden äro därför ständigt på jakt efter nya råämnen. Ett sådant ämne som man särskildt i Amerika haft sin uppmärksamhet riktad på är majshalmen, som ju i det landet kan frambringas i nästan obegränsad myckenhet. För närvarande har denna halm ingen användning, utan brännes upp efter att majskornen och bladen blifvit frånskilda, hvilket vanligen sker med maskin. Nu uppgifves emellertid att en i Amerika värkande norrman, d:r Viggo Drewsen, lyckats lösa problemet att preparera majshalmen till pappersmassa och att prof af sålunda framställdt papper väkt engelska pappersfabrikanters beundran. Och de engelska pappersfabrikanterna äro, som man vet, särdeles anspråksfulla i fråga om råmaterialets kvalitet, liksom den engelska allmänheten är det i fråga om papperets. Om uppgiften fullt bekräftar sig skulle således här föreligga ett betydelsefullt uppslag för pappersindustrien och genom den för hela den pappersförbrukande världen. Hufvudfrågan är dock huruvida själfva metoden för tillvärkning af majspapper ställer sig nog billig för att möjliggöra konkurrens med trämassan.

Från andra land

— **Jean Jaurès,** den franska socialismens ledare och främsta parlamentariska kraft, deputeradekammarens mest glänsande talare, är en för välbekant personlighet för att behöfva någon lång presentation. Jämte sin lysande begåtning besitter han äfven en annan egenskap, som icke alla parlamentarici kunna berömma sig af: det moraliska modet att alltid säga sin mening rent ut när det behöfs och förfäkta den sak han tror på, den må för öfrigt vara aldrig så impopulär. Så offrade han sin plats i kammaren för sitt uppträdande till Dreyfus' förmån på den tid då så godt som hela Frankrike ropade sitt: „död åt förrädaren!" Så har han vågat i kammaren plädera för revanschidéns afskrifning; vi erinra om hans beundransvärda tal för freden för ett par månader sedan. Nu är han genom sitt återuppväckande af Dreyfusaffären åter mannen för dagen i Frankrike.

De krattigt skurna dragen, som porträttet återger, motsvara icke illa den föreställning man gör sig om hans energiska, viljestarka personlighet. Man ser att han är född till ledare. Till åren är Jaurès ännu rätt ung — han är född 1859 — men har redan en lång parlamentarisk bana bakom sig; ända sedan 1885 har han, med ett par afbrott, tillhört deputeradekammaren, till hvilkens vicepresident han valdes i början af detta år. Innan han kom in i politiken, och äfven sedan, under mellantiderna, har han varit lärovärks- och universitetslärare — i filosofi, samt bl. a. för doktorsgradens erhållande skrifvit en latinsk afhandling om „de socialistiska grundtankarna hos Luther, Kant, Fichte och Hegel." Latinet har, som man ser, icke skadat hans förmåga att behärska franska språket.

Mänskligt att döma har Jaurès ännu en stor framtid framför sig. Till denna talarbegåfning och energi har Frankrike väl knapt sedan Gambettas dagar haft något liknande att uppvisa.

Småplock.

— **Kungen var liten, men landet var stort.** Konung Victor Emanuel är, som bekant, en mycket stor vän af automobilsporten, och en dag, då han och drottningen voro ute och åkte, gick automobilen sönder, just som de rusade genom en liten by. Bland folkhopen voro också ett par engelska automobilmän, hvilka växlade följande repliker utan att ana, hvilka de främmande åkande voro:

„Vacker automobil!"

„Ja, och damen är också vacker."

„Det är mer, än man kan säga om mannen. Har du någonsin sett en så liten man i en så stor vagn?"

„Jag har inte mer någon konjak. Jag undrar, om han har litet öfver. Skall jag fråga honom? Han kanske talar litet franska."

„Det skall vara mig ett nöje att stå till tjänst", sade konungen på utmärkt engelska, i det han vände sig om och räckte dem en flaska.

Och då den obetydliga skadan på maskinen nu var lagad, satte han sig åter upp i vagnen och tillade:

„Kan jag vara er till någon ytterligare hjälp? Mitt konungarike står till er tjänst, och det är icke så litet som dess monark".

— **Hvarför lefver kvinnan längre än mannen?** Enligt den senaste folkräkningen finnes i Tyskland omkring en miljon flera kvinnor än män, och äfven i andra länder stå skapelsens herrar, hvad antalet beträffar, tillbaka för det svaga könet. Denna kvinnornas öfverlägsenhet är så mycket egendomligare, som det födes flera gossar än flickor; på 100 födda flickor komma 106 gossar. Enligt hvad en tysk medicinsk tidskrift meddelar, visar emellertid kvinnokönet en betydligt ringare dödlighet än det manliga, och denna mindre dödlighet är så stor, att den icke blott utjämnar ofvannämda gossöfverskott, utan äfven skänker kvinnorna ett öfverskott. Denna det kvinliga könets öfverlägsenhet i lifskraft gör sig märkbart gällande redan under de första lefnadsåren, men tydligast visar sig kvinnornas motståndskraft under de senaste åren, särskildt vid hög ålder. Man finner sålunda i åldersklassen 75—80 år blott 210,192 män mot 267,984 kvinnor; i klassen 90—95 år finnas 5,571 kvinnor mot 3,306 män, och af hundraåringar finnas för närvarande i Tyskland 32 kvinnor och 9 män.

Dessa siffror äro så mycket märkligare, som kvinnokönet i allmänhet mera angripes af sjukdomar än det manliga. Den värkliga orsaken till kvinnornas större lifskraft ligger i deras „ringare intelligens", menar den omtalade författaren i den medicinska tidskriften. Han säger, att det är en gammal naturlag, att låg intelligens tillförsäkrar en större lifskraft. Kvinnan är mindre intelligent än mannen och lefver därför i genomsnitt längre än han, skrifver han till sist.

Säkerligen gör man kvinnan orätt. Att mannen icke har så stor motståndskraft som kvinnan, får helt säkert till stor del tillskrifvas hans missbruk af alkohol och tobak, skyndar sig en damernas beundrare att försonande tillägga.

— **Långa och grofva ankarkettingar.** De längsta kettingar, som någonsin tillvärkats i Amerika, påstås vara framställda vid Lebanon Chain Works, Pa. De gjordes i fyra delar, hvar och en 300 meter lång, så att den sammanlagda längden är 1,200 meter. Materielet var prima kettingjärn, i stänger af 81 mm diameter för länkarna. Vid tillvärkningen af dessa afskuros stängerna i erforderligt långa stycken (omkring 1,2 meter för hvarje länk), hvilka sedan upphettades i en särskild ugn. Den medels ångkraft drifna bockningsmaskinen var försedd med en schablon af stål af samma form som öppningen i länken. Stången böjdes till riktig fason med tillhjälp af bockningsmaskinen, medan den var hvithet, hvarvid tillräckligt rum lämnades mellan stångens ändar, så att man kunde träda på de båda närmaste länkarna. Därefter hopsvetsades ändarna för hand i smedjan. En del af den färdiga kettingen afprofvades medels en vid värkstäderna befintlig profningsmaskin, hvilken säges vara den största

Ur Irlands lidandes historia.

— „Irlands återuppståndelse" . . . ! — Återuppståndelse efter 300 år af lidanden och förtryck — väcker inte detta egendomliga tankar? Är det inte egnadt att föra sorgsna tankar bort från tunga dagar, bort mot hägrande framtid . . . Är det inte egnadt att hålla vid lif det hopp, svaghet och misströstan vilja utplåna? — — — — —

En tillfällighet har velat att framläggandet af de nya regeringsförslag, hvilka tyckas varsla om en återuppståndelse för Erins gröna ö, framkommit nästan jämt på dagen 300 år efter Irlands fullständiga läggande under Englands spira. Det var den 3 april 1603 som den fräjdade Hugh O'Neill, Irlands siste nationalhjälte i stort, kapitulerade för den engelska Elisabets general, lord Mountjoy; kapitulationen innehöll bland annat att han å samtliga irländska höfdingars vägnar hyllade den engelska kronan och drottning Elisabet. Den stora drottningen var då visserligen ej i lifvet; döden hade bortrykt henne ett par veckor förut (den 24 mars) och därigenom beröfvat henne denna af så många hennes företrädare förgätves eftersträfvade triumf — men Irlands eröfring förblef dock ett faktum äfven under hennes efterträdare på tronen, Maria Stuarts son Jakob I.

Redan då hade de engelska konungarne i nästan ett halft årtusende sträkt ut händerna efter det lockande bytet. Konung Henrik II, det ryktbara huset Plantagenets stamfar, hade år 1155 fått sig Irland ordentligt förlänadt af — påfven Hadrianus IV, som till börden var engelsman. Den beläningen betydde väl föga, men genom ett slugt inblandande i de irländska höfdingarnas inbördes tvistigheter fick Englands konung ett par decennier senare fast fot i Irland, där Dublin och Waterford altsedan dess (1170-talet) förblefvo det engelska väldets stödjepunkter. Men under bortåt fyra sekler vardt detta välde blott föga utvidgadt; norra och västra Irland lydde ännu intill medeltidens slut infödda höfdingar och konungar. Och därtill kom att äfven de de engelska baroner (Fitz-Stephen, Fitz-Gerald o. a.), som erhöllo förläningar inom den engelska delen af ön, snart började att känna sig såsom irländare äfven de, så att kronans herravälde äfven i dessa besittningar var af tämligen tvetydig natur.

Drottning Elisabets farfar, Henrik VII Tudor, härskade på Irland öfver föga mer än själfva Dublin med angränsande „grefskap" (det s. k. konungariket Leinster), och fastän hans son Henrik VIII, införde benämningen „konung af Irland" i sin kungliga titulatur (1542), så vardt det dock, som sagdt, först hans dotter Elisabet förbehållet att fullborda öns eröfring, genom Sidney, Perrot, Mountjoy och andra. Och hon lade en stadigare grund för det engelska väldet än blotta vapenlyckan, då hon i Dublin upprättade ett engelskt universitet, införde den engelska kyrkan såsom stats-kyrka äfven i Irland o. s. v. Och först och främst var det efter lord Mountjoys ofvannämda triumf som dessa så sorgligt ryktbara konfiskeringar togo sin början, genom hvilka Irlands jord så småningom roffades från de laglige innehafvarne och förlänades åt engelsmän, dels höga herrar, som fortforo att bo i England, dels importerade engelska kolonister.

Ännu var dock ej Irlands lidandes mått på långt när fullt. Hvarken hade konfiskeringen konsekvent genomförts öfver hela landet, ej häller vållade irländarnes katolska religion så mycken olycka under de Stuartska konungarne, hvilka ju själfva lutade åt den „gamla tron". Ja, under det engelska inbördeskriget på 1640-talet vågade några ättlingar af Irlands gamla höfdingar — en Roger O'Moore, en Phelim O'Neill m. fl. — att än en gång slå ett slag för Irlands själfständighet. I det sorgligt ryktbara „irländska blodbadet" den 23 oktober 1641 funno 40,000 protestantiska engelsmän döden. Den katolsksinnade Karl I:s fall drog emellertid med sig också de katolska upprorsmännen i Irland. Med järnhård stränghet och i strömmar af blod krossades alt motstånd af Cromwell och Ireton 1649 och 50.

Därmed började, kan man säga, andra akten af Irlands pinohistoria. Den engelska kolonisationen antog nu omfattande proportioner, och utom alla landsflyktige, så drefvos ur landet 9,000 irländare, som Cromwell lät utskeppa till kolonierna hinsidan hafvet.

Visserligen randades med Stuartarnes „restauration" 1660 en ljusare tid för Irland — men den blef blott af kort varaktighet. En fjärdedel af den konfiskerade jorden återgafs åt irländarne, och om någon förföljelse mot katolikerna kunde naturligtvis nu ej längre vara tal. Men olyckligtvis förmådde irländarne härigenom att, då en ny engelsk revolution jagade Stuartarne ur landet, gripa till vapen för dessa, som åtminstone bekände sig till samma religion som Irlands befolkning. Det missgreppet kostade Irland dyrt: ej blott de blodiga nederlagen vid Boyneströmmen (1690) och Aghrim (1691) — utan äfven en ny period af förtryck, värre än någon föregående och äfven mer långvarig, i det att den kom att räcka under mer än ett århundrade.

Detta — som skulle kunna kallas Irlands lidandeshistorias tredje akt — kännetecknas ej blott af konfiskationernas utsträckande till sin yttersta gräns samt tusentals irers emigration till de katolska länderna Frankrike och Spanien samt Portugal (där otaliga irländska familjenamn än i dag erinra om denna emigration) — utan först och främst af dessa så sorgligt ryktbara s. k. strafflagar, hvilka under hela 1700-talet och ett stycke in på 1800-talet tryckte den arma ön och för den iriska befolkningen skapade förhållanden som nästan trotsa all beskrifning.

Sextonhundratalet hade för den irländska nationen varit en de stora olyckornas tid, hvarunder nationen långsamt, men säkert skred ned utför den Via dolorosa, hvars trappsteg buro årtalen 1603, 1650 och 1691. Därmed tycktes för Irland ha öppnats portarna till ett Inferno, hvaröfver nog de flesta tyckte sig läsa Dantes fruktansvärda ord om att låta hoppet fara! Sjuttonhundratalet vardt en enda lång natt, utan ett tecken till ljusning — förrän den stora franska revolutionen äfven här, liksom annorstädes, värkade väckande och befruktande.

Ingen irländare (=katolik) fick utöfva politisk valrätt, liksom han naturligtvis ännu mindre var valbar; ja, intet enda ämbete, ingen enda offentlig funktion kunde beklädas af en irländare — de kunde ej ens sköta skogvaktar- eller andra lägre sysslor. De fingo ej bära eller inneha vapen, fingo ej köpa, ärfva eller som gåfva mottaga jord, fingo arrendera sådan blott på högst 31 år och mot arrendesummor, hvilka ej fingo lämna dem mer än en minimal, noga bestämd behållning. Ingen irländare fick utöfva lärarvärksamhet, hvadan de irländska barnen antingen måste uppväxa i okunnighet eller sändas till de protestantiska skolorna. Universitetet var stängdt för alla af irisk nationalitet. En katolsk irländare kunde ej ens få vara förmyndare för sina släktingars barn, utan alt förmynderskap skulle utöfvas af protestantiska engelsmän, hvilka af „strafflagarne" rent af ålades att uppfostra barnen i protestantiska religionen.

Lägges nu härtill den oerhörda orättvisan i att den katolska nationen (som, trots alt, höll fast vid sin nedärfda religion) måste underhålla sina förtryckares protestantiska prästerkap — så torde det medges att ett sorgligare, mer hopplöst läge svårligen torde låta tänka sig. Och dock var nationen ännu ej död. Hemliga föreningar bildades 1760, 1763, 1786. De förmådde dock ej åstadkomma någon ljusning för ön, men detta förmådde däremot dels det Mene Tekel för England som de nordamerikanska koloniernas befrielse utgjorde — dels den stora franska revolutionen, hvars teorier funno tacksam jordmån hos de med fransmännen befryndade irerna. Redan 1778 började man att mildra „strafflagarne", och 1792—93 afskaffades de värsta af dem. Då hade emellertid en hemlig politisk

Larssons Möbelmagasin

Största lager af moderna möbel, möbeltyger, järnsängar och madrasser samt wienermöbler m. m., Eriksg. 15, telef. 303.

kettingprofningsmaskinen i Förenta staterna och som är konstruerad för en belastning af öfver 270 ton. Vid en cirka 225 tons belastning gick maskinens hållinrättning sönder, men ingen af länkarna skadades. Vid ett andra försök uppgick spänningen till cirka 250 ton, men kettingen tog dock ingen skada. Denna spänning öfverstiger Lloyds fordringar på dylika ankarkettingar med cirka 25 ton. För att ytterligare gifva ett begrepp om kettingarnas storlek kan det nämnas, att hvarje länk i medeltal väger icke mindre än 75 kg, hvilket gör cirka 150 kg pr löpmeter, så att totala vikten af hvarje kettingdel blef omkring 45 ton. Naturligtvis handteras kettingarna och de tillhörande ankarna medels ångkraft, hvilken drifver stora vinschar med en särskild sorts stationära ångmaskiner.

— **En gesandthistoria** från Washington berättas i tyska tidningar. Först nyligen har man som bekant fått Hvita huset så pass utvidgadt, att det kan rymma presidenten Roosevelts talrika familj — förr var det knapt nog med utrymmet för den stora barnflokken. Samtidigt hände det att en europeisk stats representant aflade besök hos presidenten, som bjöd honom att stanna kvar öfver natten, då han under samtalets lopp råkat nämna, att han var missbelåten med sitt rum på hotellet. Sändebudet mottog inbjudningen och i hast blef lilla Ethels rum ordnadt till gästrum, under det att Ethel fick dela rum med systern Alice. Alla Roosevelts barn äro anhängare af „strenous-lifeprincipen“ och den elfvaårige Kermit är den morgontidigaste och mest frispråkiga af hela familjen. Kermit viste ingenting om rumsanordningarna, och då han nästa morgon vid en jämförelsevis ganska sen timme ännu icke hörde något från Ethels rum, gick han efter en tillbringare kallt vatten, smög sig in i Ethels rum och med utropet: „Upp med dig, sjusofverska!“ hällde han tillbringarens innehåll öfver hufvudet på den förmenta system. Hans skratt förbyttes emellertid till häpnad, då öfvanför täcket ett grått hufvud med ett par af vrede gnistrande ögon stack upp. Unge Roosevelt väntade icke på hvad som vidare skulle ske, utan flydde, efterlämnande tillbringaren i bitar på golfvet.

— **Kvinnliga banditer i vilda västern.** I Nebraska har man för kort tid sedan lyckats fånga en medlem ur ett röfvarband, som i månadtal på det oförvägnaste huserat i omnäjden och hånat alla efterspaningar. Öfverraskningen blef ganska stor, då man upptäckte att den fasttagna banditen ej var en karl utan en kvinna, hvilkens bronsbruna, knotiga anlete och grofva röst minst af alt tycktes tillhöra en medlem af det „täcka könet“. Under förhörets gång bekände den sköna, att ytterligare tre kvinnliga medlemmar funnos i bandet.

Öfverfall på bantåg, plundring af passagerare och godsvagnar, häst- och boskapsstölder och mord på en civiliserad indian förekomma, bland andra våldsdåd, på dessa landsstrykares meritlista.

Den anklagade söker göra troligt att hon ej deltagit i de brott som läggas hennes kamrater till last och påstår sig för endast några månader sedan ha tvingats att sluta sig till bandet. Sedan hon kom dit, hade man endast stulit några kreatur, och hon hade ej deltagit i utförandet af stölderna.

Då man gjorde henne uppmärksam på att några månader ej kunnat åstadkomma hennes förvildade utseende, utan därtill hade säkert åtgått många års vagabondlif, förklarade den några och fyrtio år gamla kvinnan att hon fordom hade varit „cow-boy“ och sedan årtionden saknat hemvist och mest kamperat under bar himmel. I de kvinnokläder man nu klädt henne känner denna dotter af vilda västern sig synbart illa till mods.

När hon fångades, bar hon styfva läderstrumpor, höga ridstöflar och en äkta cow-boyjacka med därtill hörande halsduk knuten om halsen. Den bredbrättade sombreron, som dolde det kortklippta, mörka håret, var neddragen djupt i pannan så att endast de stålgrå ögonen syntes därunder. Hon tuggar tobak som en gammal matros, och skryter för sin vaktare öfver att hon ledigt skulle kunna supa honom och ett halft dussin andra karlar under bordet.

Ett märkligt fynd.

För c:a 16 år sedan förliste den engelska skonerten „Rockwood“ vid Kap Palmas på Afrikas västkust.

Fyra man af besättningen lyckades rädda sig i land; de öfriga drunknade. Bland de saknade var äfven kapten Turgon samt dennes unga hustru och deras 2 åriga dotter.

Det skrefs mycket i tidningarna om denna olyckshändelse, emedan kaptenens hustru tillhörde en förnäm adlig släkt, som förskjutit henne till följd af hennes äktenskap.

„Rockwoods“ förlisning har för länge sedan fallit i glömska.

Men minnet af den sorgliga katastrofen har för ett par månader sedan blifvit uppfriskadt på ett märkvärdigt sätt.

En rik engelsk elefantjägare, Hugh Seymour, befann sig på jakt inom Dahomeys gränser, och infödingarna, med hvilka han lefde i bästa samförstånd, kände honom mycket väl.

En dag kom han till en aflägsen stam på Liberias gräns och bad om nattkvarter för sig och sina jaktkamrater.

Man kan tänka sig hans öfverraskning, då han på morgonen blef bjuden på den traditionella majsgröten af en ung flicka, som synbarligen icke hade mera negerblod i sina ådror än han själf.

Hennes hud var visserligen skinande af olja och smuts, men man kunde likväl ej hysa något tvifvel om hennes härkomst.

Den unga flickans anletsdrag voro ovanligt regelbundna, hennes mun liten och ögonen djupt mörkblå.

Hennes dräkt bestod endast af ett litet skynke, som var fästadt kring midjan. Hennes vackra, resliga figur, hennes långa, svarta hår, som böljade ned efter ryggen, och hennes klangfulla stämma gjorde det starkaste intryck på den unge elefantjägaren. Hon talade endast negrernas språk och uppförde sig på samma sätt som negerkvinnorna.

Engelsmannen gjorde förfrågningar och slutligen fick han höra af en gammal kvinna, att den unga flickan för 16 år sedan hittades halfdöd på kusten, fastbunden vid ett räddningsbälte.

Detta räddningsbälte fans ännu kvar och på detsamma stod med nästan oläsliga bokstäfver: „Rockwood“, London.

Hugh Seymour köpte den unga flikkan för ett gevär och 100 patroner. Därefter skaffade han henne kläder och förde henne till Monrovia.

Det var Jenny Turgon, kaptenens på „Rockwood“ lilla dotter, som på detta märkvärdiga sätt blef återgifven till den civiliserade världen.

Hon är nu hos släktingar i London, och de göra alt hvad göras kan för att förvandla henne till en engelsk miss. Och det berättas, att deras stäfvanden lyckas öfver förväntan.

Men nere i Liberia sitter en ensam engelsman och väntar på den kvinna, han hittat i Dahomeys skogar.

Och hon kommer en gång — det har hon lofvat.

förening bildats, „United Irishmen“, — och år 1798 utbröt ännu ett irländskt uppror, understödt af utländska trupper, såsom förhållandet varit äfven på 1640 (fransmän) och under Elisabet (spanjorer). Upproret blef kväfdt i sin linda och de franska hjälptrupperna tvungna att kapitulera.

Det skedda visade sig emellertid ha varit ett ej fruktlöst memento för den brittiska regeringen. Det irländska sken-parlamentet i Dublin upphäfdes visserligen, men detta betydde för tillfället mindre, då detsamma ej spelade någon värklig politisk roll. Men i öfrigt så kommo nu irländarne, undan för undan, i besittning af samma kommunala och sociala rättigheter som engelsmännen — och 1829 fingo de till sist t. o. m. full politisk medborgarrätt. Det dröjde dock ända till 1869 förrän, tack vare Gladstone, den engelska statskyrkan å Irland afskaffades.

Vi ha således sett att 1800-talet för Irland blef en återuppvaknandets tid. Men om någon värklig återuppståndelse kan det emellertid ej bli fråga förrän Irlands stora agrariska fråga blifvit löst. Två sekels orättvisa konfiskationer måste först omintetgöras. Alla andra reformer — kommunala, sociala, politiska — blefvo så godt som ovärksamma genom den olycksaliga jordfrågan. Genom densamma hölls den nationella oviljan, rashatet mot England och engelsmännen vid lif, äfven sedan den ena efter den andra af öfriga orättvisor skaffats ur världen. I augusti 1848 sökte t. o. m. än en gång en irländare, O'Brien, att tända upprorslågan på „den gröna ön“. Visserligen blef han fängslad och deporterad, — men från den tiden och intill nu har den irländska frågan hvilat som en mara öfver Storbritanniens politiska lif.

Gladstone tillkommer äran att ha vågat först sätta knifven till bölden. Sedan han, som sagdt, 1869 fått den engelska statskyrkan upphäfd i Irland, genomförde han 1870 den första irländska „landbillen“. Den stora agrariska reform — eller rättare sagdt revolution — som han hade i tankarne, försvårades i hög grad af den genom Charles Parnell till lifs kallade politiska rörelsen för „home rule“ (självstyre) åt Irland. Och så stark växte opinionen — sådan makt har i England, trots alt, frihetsidéen — att icke blott den ena „landbillen“ efter den andra, alt gynnsammare och gynnsammare för arrendatorerna, genomdrefs, äfven midt under den upproriska „landligans“ grasserande (som 1882 kostade Irlands statssekreterare, lord Cavendish, lifvet); utan redan 1886 hade home-ruletanken så mognat att Gladstone vågade framlägga en bill i dess syfte i parlamentet. Försöket återupprepades 1893, äfven då fåfängt, men att frågan „fallit framåt“ är ovedersägligt. Vi se redan nu en konservativ regering, som tydligen ej står inför annat val än att upptaga Gladstones tanke. Och hvad själfva den irländska jordfrågan angår, så har man redan nu hunnit så långt att staten själf understöder de irländska arrendatorernas „lösköpande“, i hvilken riktning de nu planerade reformerna gå så långt att föga, om ens något, torde bli kvar af gångna tiders orättvisor i detta hänseende.

De praktiska britterna ha omsider insett det oförenliga mellan „imperialismens“ så högt förkunnade federationssystem för alla brittiska länder på andra sidan hafven („beyond the Seas“) — och å andra sidan det faktum att så att säga vid själfva moderlandets dörr ligger en ännu delvis fjättrad nationalitet. Och så synes det som om värkligen efter tre seklers lidandeshistoria en återuppståndelsens påsk skulle gry för Erins folk.

Politiska nyheter.

Presidenten Loubets resa.

Franska republikens president landsteg, som i korthet omförmälts, i onsdags förra veckan i Algier hälsad af en stor eskader af ej blott franska, utan också ryska, engelska, italienska och spanska krigsfartyg. Sedan landets eröfring 1830 har af alla de olika franska statscheferna endast Napoleon III 1865 aflagt ett flyktigt besök i bejernas gamla land. Loubets resa förtjänar så mycket större beaktande som kolonien under den republikanska styrelsen gjort väldiga framsteg och fått en framträdande ej blott militärisk utan ock ekonomisk betydelse. Den torde ock blifva utgångspunkten för en och annan inre förändring, skrifver Lokalanzeiger, såsom man kan se af det samtidigt med presidentens resa timade fallet Revoil.

Om presidentens landstigning och de följande festligheterna meddelas:

Presidenten landsteg under salut från de främmande krigsfartygen och for under eskort af 30 arabiska scheiker till vinterpalatset. Där mottog han omedelbart därefter de algiriska myndigheterna. Ärkebiskopen, som föreställde de andliga, talade om prästernas hängifvenhet för sin uppgift, i hvars tjänst de stå långt från hem och fädernesland. Presidenten lyckönskade det algiriska prästerskapet till att det afhöll sig från de politiska striderna och arbetade på republikens storhet och välfärd. Presidenten för finansdelegationen uttalade sitt beklagande öfver att ej vid presidenten Loubets sida få hälsa generalguvernören Revoil, hvars oväntade afgång framkallat stor och berättigad uppståndelse. Talaren framhöll i berömmande ordalag Revoils hängifvenhet för Algeriets intressen liksom hans trogna och modiga republikanska sinnelag.

Senare mottog presidenten de främmande eskadrarnas befälhafvare.

På eftermiddagen gaf presidenten i sommarpalatset en festmåltid till ära för de främmande sändebuden och de höga ämbetsmännen i Algeriet. I ett skåltal hälsade presidenten ånyo de fyra främmande eskadrarnes representanter och tackade monarkerna, som sändt så vackra fartyg till hans mottagande. Dessa bevis på sympati vore lika hedrande för Frankrike som för dess stora koloni och skulle finna genklang inom hela nationen. Han uttalade den förhoppningen, att hans närvara i Algeriet skulle beteckna slutet på en försöksperiod och början till en på rättvis enighet grundad styrelse. Han önskade pröfva hvad landets bästa fordrade. Loubet drack därpå för Algeriets storhet, som berodde på dess samhörighet med Frankrike.

Under festens vidare fortgång försäkrade i ett skåltal Algiers storrabbin presidenten om de algiriska judarnes trohet mot republiken, som först emanciperat dem. Slutligen öfverlämnade, såsom förut omtalats, en marockansk deputation till presidenten en adress, hvari sultanen hälsade honom välkommen. Loubets besök, heter det i densamma, skulle lända till välgång för Algeriet, som vore Marockos granne, och utgjorde ett tecken på att vänskapen mellan Marocko och Frankrike skulle fortbestå och utvecklas. Loubet svarade i samma anda. Naturligtvis har denna adress ombestyrts af franska myndigheter. Af sig själf torde den under engelskt inflytande stående sultanen knappast ha tagit initiativet till densamma.

Vid den stora militärrevyn, som egde rum kl. 9 på aftonen samma dag, sågs bland de på presidenttribunen närvarande äfven förre generalguvernören Revoils maka och vid hennes sida den ryske generalen Daramotov. Bland hedersgästerna befann sig änkedrottningen af Madagaskar. Trupperna buro afrikansk fältuniform. Under defileringen hälsades amiral Pottier och general Bailloud — båda bekanta från Kinafälttåget — med lifliga ovationer likasom de färgskimrande spahistruppernas galoppridt. Under presidentens färd till revyn hade hörts några rop: „Lefve Revoil“. Vid återfärden förekommo emellertid inga sådana.

Marinministern Pelletan, som är Loubet följaktig på resan, har denna gång väkt mindre uppseende än då han i fjol gjorde sin rundtur på egen hand i samma trakter och då i sina tal utmanade så godt som hela Europa. Nu har han blott låtit höra af sig vid en mottagning för de främmande amiralerna ombord på Saint-Louis, hvarvid han i stället för de föregående blodtörstiga fraserna, som regeringen hade så stort besvär med att förklara bort, blott fält några konventionella ord om att de på Algiers redd nu liggande fartygen af olika flottor aldrig måtte mötas på något annat område än broderlighetens och vänskapens. Å amiralernas vägnar svårade härpå den italienske eskadercheten, altså representanten för den makt, som Pelletan i sitt tal i Ajaccio förra året svårast utmanat. Den italienske amiralen höjde en skål för Pelletan och den franska marinen, och med denna fredsbägare torde väl den sista eftersmaken af den förstämning Pelletans utmaning framkallade vara nedsköljd, och frid och vänskap återställd å ömse sidor. Att Pelletan ännu en gång som minister skulle beträda Afrikas jord var det väl knappast någon som trodde efter hans äfvertyrliga framfärd under den förra resan. Emellertid synes nu alt hvad han då tillät sig vara glömdt och förlåtet.

Egendomligt är meddelandet om att förre generalguvernören Revoils fru närvarit på presidenttribunen. Denna omständighet kanske bekräftar ryktet om meningsskiljaktigheten mellan Loubet och Combes angående affären Revoil. Sedan man sett fru Revoil på tribunen, var det ingen som demonstrerade med letverop för den afgångne guvernören. Det tyckes ha varit ett tyst samförstånd mellan presidenten och publiken i detta fall. Näppeligen skulle väl heller ordf. för finansdeputationen vågat i sitt tal beklaga Revoils afgång från sitt ämbete, om han ej kunnat räkna på Loubets underförstådda instämmande. Med all sannolikhet har han till och med fått en vink uppitrån att komma fram med ett sådant uttalande. Vid dylika tillfällen förekommer som bekant ingenting oförberedt och opräknadt. Alt är på förhand öfverenskommet mellan de agerande. Det torde därför kunna tänkas att konseljpresidentens hemmavara under resan ej blott är en tillfällighet, och att han ej kan räkna statschefens stöd i sin aktion mot Revoil, något som måhända kan få vidare följder för det nuvarande kabinettets ställning.

Telegram ur senaste post.

Den macedoniska frågan.

Reformerna påskyndas.

KONSTANTINOPEL, 18 april. Österrikiska och ryska sändebuden hafva i dag mottagits i audiens af sultanen. De anhöllo därvid, att alla reformerna måtte skyndsamt och fullständigt genomföras.

En internationell militär kommission.

LONDON, 18 april. England lär efter att ha inhämtat fullständiga underrättelser om situationen i Macedonien ha för afsikt att söka få till stånd en internationell militär kommission för att undersöka förhållandena.

Från sträjk till lockout.

KREFELD, 18 april. Den frist, som lämnats de sträjkande arbetarne för återupptagande af arbetet, har nu gått till ända utan att arbetet återupptagits. Fabrikanterna komma nu att utestänga arbetarne från den 4 maj. I Krefeld och omnäjd komma 107 textilfabriker att drabbas häraf.

KREFELD, 18 april. Krefelder Zeitung meddelar, att de sträjkande arbetarna hos firman Bretthal & C:o i dag beslutit att återupptaga arbetet på måndag, och att den hotande lockouten därmed är afböjd.

Nöd, missväxt och arbetslöshet i Spanien.

BERLIN, 18 april. Till Lokalanzeiger telegraferas från Madrid: 2,000 arbetslösa jordbruksarbetare hafva hojtande dragit genom gatorna i Cordova, uppmanat till allmän sträjk och tillstält oordningar. Under en sammanstötning med polisen blefvo flera personer sårade. Staden har förklarats i belägringstillstånd. Oroligheterna äro en följd at att skörden förstörts af torkan och gräshoppor i Andalusien och större delen af Castilien, i hvilka provinser stor nöd råder.

Kartusianermunkarne förskansa sig.

BERLIN, 18 april. Till Berliner Tageblatt telegraferas från Paris: En polisman har under häftig snöyra uppläst upplösningsdekretet framför kartusianernas kloster, som ligger i en vild bärgstrakt. Munkarna ha barrikaderat sig, och man torde bli nödsakad att spränga en mängd dörrar för att komma i förbindelse med munkarna.

Utrikesministerposten i Italien.

ROM, 18 april. Tidningarna meddela att ministern Morin antagligen kommer att öfvertaga utrikesportföljen i stället för Prinetti samt tils vidare interimistiskt handhafva densamma.

Stscherbinas mördare.

KONSTANTINOPEL, 18 april. Order om Ibrahims afrättande sändes i förgår till Mitrovitza.

Den mördade konsulns sista färd.

KONSTANTINOPEL, 19 april. Marinångaren Donets med Stscherbinas lik har anländt hit från Saloniki.

SALONIKI, 18 april. Stscherbinas liktåg gestaltade sig mycket högtidligt. Spetsen af tåget bildades af två bataljoner infanteri med musik; därefter kommo gendarmeriafdelningen samt turkiska och ryska marindetachement. Då likkistan bars ombord på kryssaren Donets, gafs kanonsalut.

Revoils efterträdare.

PARIS, 19 april. Officiöst meddelas att deputeraden Jonnart antagit den honom erbjudna generalguvernörsposten i Algeriet. Jonnart har redan en gång förut beklädt samma post.

Victor Sröneros'

Manufaktur-affär

rekommenderar sitt rikhaltiga nu inkomna urval af moderna **klädnings-** och **blustyger** m. m.

Haarlem, blommornas stad.

Mellan Leyden och Haarlem ligga polderna, de stora, frodiga tulpan- och hyacintfälten, som mot slutet af april stå i blom. En spårvagn för den resande genom detta jordiska paradis, som omfattar en sträcka, längre än från Köpenhamn till Hilleröd, berättar Politikens korrespondent Ignotus.

Man häpnar vid åsynen af detta blomstrande landskap, om hvilket man icke på förhand kunnat göra sig en föreställning. I ett fönster finns det på sin höjd plats för fyra hyacinter, ett helt rum fylla de med sin vällukt. Här ligger framför oss en enda ofantlig hyacintbädd, och på andra sidan se vi miljoner krokus, narcisser och tulpaner. Hela mil af landet lyser i ett enda strålande färgspel af rödt och blått, gult och violett, som ligger hvarftals likt tusen sammanvikta regnbågar. Och ingenting annat än blommor finns här, inga höjder, ingen skog. Trakten är alldeles slät, utsträckt under vårens milda solstrålar, som blinka i det doftande blomstertäcket.

Min ledsagare, trägårdsmästaren Krelage, berättar mig, att holländarna i slutet af det femtonde århundradet införde de första tulpanerna från Italien och att de snart började älska dessa blommor. Från kolonierna medförde sjömännen olika främmande frösorter hem till Holland, där insiktsfulla och rika män understödde den snabbt uppblomstrande trägårdskonsten. I början af adertonde århundradet kom tulpanen på modet i Paris, och särskildt egendomliga tulpaner, som t. ex. den majestätiska „Semper Augustus“, betalades med enorma summor. Mynheer Wassenaer, författare till den holländska tulpanens historia, berättar, att tio tulpanlökar af „Semper Augustus“ betalades med intill 12,000 gyllen. Detta pris framkallade de stora blomsterspekulationerna. På de berömda tulpanmarknaderna drefvos köpesummorna upp för vissa färger, ofta till tusentals gyllen för en ännu icke kultiverad lök. Då regeringen omsider inskred och förklarade alla kontrakt om tulpanförsändelser för ogiltiga inträffade den stora tulpankrasehen. Ännu i midten af förra århundradet betalade man 1,600 gyllen för blåkantade tulpaner. Men sedan ha prisen fallit. Krolage, som fortfarande odlar egendomliga tulpanarter, har i dessa dagar af en engelsk köpare fått 5 pund sterling för en lök. Han framvisar t. ex. en tulpan, som är klockformig, med lång stjälk, gyllene botten och mörka schatteringar, nästan som i kinesiskt mandarinsilke. En ännu dyrbarare tulpan på modet är den, som i form och färg påminner om ett vipägg. Rika engelska damer använda dessa tulpaner som prydnader i håret.

Det är dock icke blommorna, de holländska trägårdsmästarne odla, utan lökarna. Då trägårdsmästarne icke kunna sälja den öfverväldigande massan af blommor, ha de försökt använda dem på olika sätt, till framställning af parfym och dyl., men utan resultat. Tulpanerna vräkas ihop för att sedan användas som gödningsämne, och det gör ett egendomligt intryck att se de friska, doftande blommorna knippvis öfverlämnas till förruttnelse.

Till alla civiliserade orter i världen sändas blomsterlökar från dessa odlingsfält, till Buenos Aires och till San Franeisko, till Neapel och Köpenhamn, och öfveralt hvart de komma och blomstra, till miljonärens drifhus som till sömmerskans fattiga kammare, väcka de den ljufligaste vårlängtan. Långt inne i de stora världsstäderna, där röken tung och tät hänger öfver taken, slå de vänligt ut sina blad och sprida ljus och doft.

Man kör i fyra timmar genom polderna, där blomsterfälten oafläätligen aflösa hvarandra, utan att de trots sitt likartade yttre ha tröttat ögat för en minut. Här flammar narcissen, brandgul i solen, krokusen står på stänglarna som opaler och från hyacintfälten stiger en blåaktig dimma, bemängd med en berusande doft. Anemonerna blinka längs vägen som tända ljus.

Men alla färger och dofter från dessa blomsterbäddar samla sig till en enda stor förnimmelse af renhet, och denna renhet följer blommorna ut i världen — till den dödes bår, till brudens hår och synderskans bröst. Snöhvita blifva människornas tankar bland dessa blommor, där fjärilarna som lösläppta tankar fladdra från kalk till kalk. Därför är den lilla spårvagnsfärden från Leyden till Haarlem en resa, som ingen kan glömma. Man har upplefvat något, när man omsider i en sky af guldregn och syrener ser de röda gaflarna och de spetsiga taken af en holländsk handelsstad. Det är Haarlem blommornas stad.

Ny sändning:

Söta Messina

APELSINER

à 1 mk 20 p. duss.

Blod Apelsiner

à 1 mk 40 p. duss. hos

Rudolf Gardberg.

Handel och sjöfart.

Hangö smörnotering.

I:sta klass 223 à 227.
II:dra „ 205 à 216.

Gäller för smör afskeppadt d. 14 och 15 april fritt i Hangö enligt officiell Hangö-vikt.

— **Tända fyrar.** Fyren å Tankar fyrbåk samt Trutklippans och Yxpila ledfyrar inom Uleåborgs lotsför-

84

„Hvad menar du med det!“

„Intet.“

De gingo vidare en liten stund, sedan sade han: „Det vill jag dock säga: detta att vara klar med att man står utanför, är den första, nödvändiga betingelsen för att komma in. Således är den ståndpunkten icke den allra värsta.“

„Men långt ifrån den bästa.“

„Nej — naturligtvis.“

I vestibylen stannade hon honom ett ögonblick innan de trädde in.

„I ett fall till står du långt före mig. Men den saken måste jag hviska. Den är lättsinnig.“

„Tål jag att höra den?“

„Jag vet icke riktigt. Vi kunna försöka.“

Hon lade sina läppar tätt till hans öra: „Halfdan Svarte är så vacker!“

„Ja, det är säkert. I det afseendet står han långt framom den danska damen!

— — — så vacker som en romersk kejsare.“

„Det har han aldrig hört förr.“

„Nej, naturligtvis! Men en sak har du kanske icke hört förr. Hvad de romerske kejsarene läto kalla sig till: „*Aeternitas tua*“. Är du så pass latinare, att du begriper hvad dej är? Den titeln gifver jag min egen allra vackraste kejsare af hela mitt hjärta. *Aeternitas tua!* Han är den varande, den blifvande, den endaste för mig. — — Och jag är hans för tid och evighet.“

— En vecka derefter spisade prästen och hans syster middag med en mindre vänkrets hos konsulns. Frun hade fått till stånd en fin liten middag till ära för en resande — en dansk präst, hennes en ungdomsvän, som hon ej råkat på många år.

Niesen var emot vanligheten tidigt färdig och satt i sin hvita dräkt med en bok i handen, då Halfdan kom in.

„Jag tänkte på solen,“ sade hon. „Nu skiner den . . . Halfdan, hvarför har du upphört att skrifva? Jag älskar dina värser?“

„Säger du icke ens goddag!“

81

varit så tveksam för att inrymma i sitt lif, skulle det icke en dag — i hennes skepnad göra honom så tveksam, att —

„Om det vore ens egen hand skall den afhuggas“ . . .

Flere veckor hade gått. Den giada julfesten var förbi, och den långa januari månad var nära på tilländalupen.

Den danska damen gick öfveralt där hennes fästman talade och till alla de möten, han öfvervarade. Men ej mera hvarken på större fester eller på teatern. Öfverhufvudtaget endast där han kunde vara med — ehuru han icke med ett ord hade påvärkat henne i den riktningen.

Hon gick också mest i enkla dräkter. Och under flere af de förmiddagstunder, då hon förut målat eller öfvat sig, stickade hon nu tjocka grå strumpor åt hans fattiga barn. Hon höll ju, tykte hon, så mycket af alla de små kalla, icke precis rena ben, som skulle stickas in i dem.

Hon var också dagligen ute i köket hos Trine — med glödande kinder och ett stort bommullstygsförkläde. Ty ett var säkert: god mat skulle Halfdan ha, när han blef gift med henne. Så god, att han aldrig förestält sig, att hvardagsmat kunde smaka så bra. På det viset skulle han få lust att äta dubbelt mera än nu, eller åtminstone blifva så väl närd som möjligt af det han åt.

„Gå nu icke för ifrigt tillväga“, sade tanten. „Jag tycker, att du öfverdrifver. „Älska mig litet och älska mig länge,“ det är mitt valspråk. Man skall aldrig ödsla med sin ifver eller med sina känslor. Eljes kunna de plötsligt taga slut“.

„Lilla, kloka faster, världshafvet behöfver icke spara på vatten.“

„Nå, jag tror nu icke riktigt på stora ord. Äfven där röstar jag för den gyllene medelvägen.“

„Den gyllene medelvägen är som regel det förgylda eländet.“

„Hvem säger det?“

„Halfdan.“

delning äfvensom Wirtaniemi och Kuninkaanniemi ledfyrar inom Viborgs lotsfördelning hafva tändts. (Hbl.)

— **Stor ångare i Räfsö hamn.** I söndags anlände till Räfsö ångaren „Newbigging" kapten J. Clark, hemmahörande i Leith i Skotland. Ångaren, som möter 1,550 register tons, intager som bäst en last af något öfver 1,000 standard trävaror för utlandet. „Newbigging" är en ny ångare, som befinner sig på sin första resa. (B. T.)

Sjöolyckor.

— ***Axel.*** *Ekenäs*, 21 apr. (Ur. V. N.). Då skonerten Axel af Bjärnå, i dag på morgonen af ångaren Ekö bogserades genom öppningen i broarna öfver Pojo viken, kom fartyget i kollision med järnvägarnas diktal, så att densamma erhöll obetydlig skada.

— ***Falken*** (å). *Björneborg*, 21 apr (Ur B. T.). Haveristen „Falken" utbogserades i fredags på aftonen från Mäntyluoto hamn till Björneborg af bogserångaren „Mars" samt förtöjdes invid mekaniska värkstaden, där ångarens vid haveriet åsamkade skador komma att repareras, och ångaren för öfrigt remonteras.

— ***Nord I*** (å). *Helsingfors*, 22 april. (Ur Hbl.) Ångaren Nord I inkom i går kl. 8-tiden på aftonen, bogserad af bärgningsångaren Assistans, till skeppsdockan och intogs omedelbart i denna. Såsom kändt afgick isbrytaren Sampo på söndagen med haveristen för att vid öppet vatten öfverlämna densamma åt bärgningsångaren Assistans, som gått densamma till mötes. I den utanför Kotka liggande isen blef bogseringen emellertid ytterst besvärlig, då det för isbrytaren var svårt att manövrera med det redlösa fartyget i släptåg. Fara förelåg nämligen att Nord I, då Sampo stannade i isen, skulle köra på denna. Då detta äfven en gång inträffade och Nord I härvid erhöll en skada i fören, lämnades denna af Sampo vid Boistö, och isbrytaren utgick för att uppsöka Assistans, som anträffades vid Hogland. Sedan bägge ångarena härpå återvändt till Boistö, återupptog Sampo bogseringen, medan en tross fastgjordes från Nord I:s akter till Assistans, som följde efter för förhindra en kollision mellan de förstnämnda. Bogseringen fortgick sålunda till kl. 3 i går e. m. då ångarena kommo till öppet vatten ett stycke hitom Orrensgrund. Sampo lämnade då de bägge andra att reda sig själfva och återvände för att inassistera ångaren Rhea till Fredrikshamn. Bogseringen af Nord I öfvertogs af Assistans och fortgick denna utan hinder till kl. 11 i förgår på aftonen, då ångarena kommo in i drifisen i närheten af Gråhara. Här vidtog ett styft arbete. Till kl. 6 på morgonen i går bråkade bärgningsångaren i isen, men då denna gjorde alt större och större motstånd, kastade ångaren ankar vid Gråhara. Kl. 11 i går f. m. upptogs arbetet åter. Bogseringen tillgick nu så, att Assistans först sönderbråkade isen på en kortare sträcka och så framsläpade haveristen.

Såsom kändt råkade Nord I vid inloppet till Kotka ut för oturen att med sin propeller komma i kollision med en under vatten liggande stock, med den påföljd att propellercentrum skadades. Hvilka skador ångaren erhållit vid kollisionen med Sampo kunna vi icke ännu uppgifva.

— **Maffian i Newyork.** I en afskrädestunna i en gata i Newyork hittade man häromdagen liket af en italienare, öfverhöljdt med sopor. Af det sätt hvarpå liket klämts ned i tunnan kunde man förstå att det placerats där, medan det ännu var varmt och böjligt. Offrets hals var afskuren, dess ena fot stack upp ur tunnan. I den mördades ena västficka fann man en liten papperslapp, hvarpå en kvinnohand skrifvit: „Kom så fort som möjligt!"

Polisen antager att den mördade lockats i döden genom detta meddelande. Men än mera: den är böjd att kasta skulden för brottet på maffian, detta mäktiga, välorganiserade, internationella röfvarband, hvars namn nämnes vid sidan af camorrans. På senare tiden har den nämligen arbetat så öppet i Newyork att hela den italienska kolonien råkat i den största förskräckelse. Under loppet af en månad ha sex italienare mördats utan att man kunnat finna ett spår af brottslingarna. Oftrens släktingar kunna eller våga icke lämna några som hälst upplysningar.

I Rom antager man att morden bero på att de amerikanska italienarne vägrat att betala de skatter som maffian velat pålägga dem.

Öfriga skeppsnyheter.

— ***Wasa***, 21 april. (Ur Wbl.). Enligt till rederiet i går ankommet telegram kunde Nordsjöbolagets ångare Clio, som ligger i Köpenhamn, under gårdagen icke intaga last i följd af en rådande svår snöstorm.

— ***Hangö***, 21 april. (Ur H.). Ångaren ***Aegir*** afgick härifrån till Lübeck i lördags kl 10 på aftonen med cirka half last och 16 passagerare. — ***Capella***, som i söndags kl. 4 e. m. anlände hit från Helsingfors, afgick härifrån till Hull i går kl. half 11 f. m. med 204 emigranter samt full last, bestående af papper och splitved. — Ångpråmen ***Hanki***, som legat upplagd för vintern i härvarande östra hamn, afgick natten mot i går till Reval. — Engelska ångaren ***Yoruba***, som här för statens räkning upplossat kanadensisk hafre, afgick i dag på morgonen till Stockholm med cirka 775 tons af lasten, som därstädes kommer att upplossas.

— ***Helsingfors***, 22 april. (Ur Hbl.) I förgår afton anlände ångaren *Håkan*, af Göteborg, Kristensen. Ångaren, som kommer från Königsberg, medför full last af säd i säckar, hvaraf omkring hälften lossas här hvarpå fartyget i dag, ifall istörhållandena tillåta det, afgår till Åbo för att upplossa resten.

Ångaren ***Polaris***, som i går kl. 9 e. m. afgick till Hangö, Köpenhamn och Hull; medförde 13 första- och 14 andraklasspassagerare samt ett 40-tal emigranter. Lasten utgjordes af c:a 200 tons papper och diverse stycke-gods.

Norska ångaren ***Westwood***, som i Sörnäs intagit last af props och i går kl. 11 f. m. skulle afgå till bo för att komplettera lasten, blef tvungen att återvända. Ångaren hade hunnit endast omkring halfva vägen mellan staden och Gråhara, då den blef fastsittande i isen, därifrån den hade svårt att åter komma loss.

Ångaren ***Jakobstad***, som bort inträffa här redan i förgår på e. m., hade icke ännu i går på aftonen hörts af. Möjligen har ångaren råkat ut för samma orkan, för hvilken Polaris vid sin hitresa var utsatt.

I dag inväntas ångaren ***Baltic*** från Lybeck och tyska ångaren ***Hernösand*** från Hamburg.

Drifis låg i går utanför staden såväl östersom västerut så långt man kunde se. Söderut torde isen sträcka sig ungefär halfvägs mellan Gråbara och Äransgrund.

Skeppslista.

Åbo

April — *Inklarerade*:

22 F. å. Pehr Brahe, Wikström, 324 r.t., Lübeck st gods.
„ E. å. Cholenley, Gay, 849 r.t., Degerby genomgående last.

(De med * betecknade notiserna äro oss meddelade af skeppsklarerarern Julius F. Schierbeck i Köpenhamn.)

Akme, skbk af Lumparland, Johansson, afg. 15 april fr. Wismar t. Norrköping.
Beda, sk. af Lemland, Sjöberg, afg. 15 april fr. Wismar t. Kristinestad.
Ceder, bk af Raumo, Ahto, afg. 19 april fr. Raumo t. Flensburg.
Fennia, ång. af Wasa, Wallenius, anl. 20 april t. Hull fr. Castellon.
Finland, af Raumo, anl. 20 april Bahia fr. Port Natal (50 dd).
Frej, ång. af Wasa, Gallenius, anl. 20 april t. Nystad fr. Lübeck.
Jenny*, bg af Korpo, Nyroos, anl. 17 april fr. Kolding t. Köpenhamn för att lasta på Gefle.
Maria, sk. af Raumo, Stenroos, anl. 19 april fr. Raumo t. Kiel.
Rhea, bk af Raumo, Nyroos, anl. 19 april t. Lorenzo Marques fr. Kapstaden.
Satama, bk at Lemland, Alexanderson, anl. 18 april t. Räfsö fr. Mariehamn.
Tygni, skbk af Gustafs, Holmroos, afg. 19 fr. Raumo t. Flensburg.
Westbury, jbk af Raumo, Lindeman, pass. Helsingör 16 april fr. Amsterdam t. Raumo.

— **Fromma önskningar.** — Jan Anners: „Om du, Joan Agust, finge önska dej tri ting, hva' sulle du då önska?"

Joan Agust: „Jo, först så sulle ja önska mej så möe brännevin ja orka' drecka, å s'en så sulle ja önska mej så möe snus ja orka' togga."

„An se'n då?"

(Efter en fundering): „Jo, se'n så sulle ja önska mej lite mera brännevin."

Sammanträden
Fordringsägarene

uti redaktören **Johan Fridolf Hagfors' konkurs** behagade sammanträda **måndagen den 27 innevarande april kl. 6 e. m.** å hotel Phœnix i denna stad för att erhålla redovisning om boets förvaltning, utlåta sig öfver ett af gäldeären gjordt förslag angående tiden, från hvilken den del af hans nuvarande löneförmåner, som skall tillfalla fordringsegarene, bör beräknas, bestämma gode- och sysslomannaarvoden samt besluta om andra möjligen förekommande, boet rörande angelägenheter; och erinras tillika att frånvarande borgenärer få åtnöja sig med de tillstädeskomnes beslut.

Åbo den 8 april 1903.

20'4 ***Sysslomännen.***

A. U. o. F. A. T. 3 ggr 21 r.

Delegarene

uti

Lifränteanstalten i Åbo

kallas till ordinarie sammanträde uti anstaltens kontor i Åbo stad **fredagen den 29 maj 1903 kl. 5 e. m.** och komma därvid följande ärenden att behandlas:

årsberättelsen och tablån öfver ställningen för hvarje årssällskaps åldersklasser;
revisionsberättelsen;
decharge för direktionen; o.
val af ledamöter i direktionen samt af revisorer och revisorssuppleanter.

Åbo den 21 april 1903.

2345 **Direktionen för Lifränteanstalten i Åbo.**

Auktioner.
Se hit!

Vid **i dag** skeende pantgodsauktion, säljes jemväl kl. 6 eft. m. bl. a.:

några stycken **goda** herr **sommarkostymtyger,** ett parti **maskin-** och **knapphålssilke på rullor och dockor,** sarser, bomullstyger, **1 teaterkikare, 1 silfverpapyrosfodral, 1 antikt frunt. ur,** 1 vacker tafla m. m. 2136

Möbelauktion.

Tisdagen den 28 dennes säljes uti nya auktionskammaren från kl. 4 eft. m. **en salongsmöbel** med rödt plyschöfverdrag (bestående af 1 soffa, 6 stolar), 1 bord, 1 svart salongsskåp, 1 svart etagere, 1 klädskåp, 1 kontorsskåp, 3 sängar (målade), **2 takkronor** för lampa och ljus), **1 antik vinbål,** 1 badkar m. m. 2331

Till salu.

1 30 effekt. hästkr. ångmaskin,

värmlednings batterier och rör, samt en donkeypump. Närmare å

2184 **N. Bomans kontor.**

Flock och tygrester

i **Antskog klädesbutik** vid salutorget Auragatan 12. Telef. 8 83. 2262

Nu inkomna
Barnvagnar och Sportkärror

billigt hos

A. W. Elmén,

2346 Eriksgatan 9.

„Westerås" Radsåningsmaskiner.

„DEMETER" Gödselspridningsmaskiner.

De bästa i handeln förekommande lämpliga för vårt jordbruk. 2344

Aktiebolaget Johannes Preetzmann.

I Uleåborgs Läder- och Lädervaruförsäljning,

Slottsgatan 23,

Välsorteradt lager af:

Hästredskap och sadelmakerifabrikat, Kappsäckar, väskor, necessairer, Plånböcker, börsar, porttöljer, Plaidremmar, hängslen, dambälten, möbelpiskare Sul- o. ofvanläder, maskinremmar, voilock, lim, **Linoleummattor,** vaxduk, **Gummigaloscher** och sportskor, **Skomakeritillbehör** m. m.

2330 **EDV. ÅSTRÖM.**

Kraftfoder

Hvetekli { **Ryskt, Amerikanskt, Engelskt,**
Foderhvetemjöl,
Fodermjöl,
Melass { **Maismjöl, Risfoder,**
Glutenfoder,
Kakor { **Solros- Linfrö- Raps- Hampirö-**

Carolus Nyberg.

Utsädes

Hafre, svart,
Timotej, finsk af 1901 års skörd,
Rödklöfver,
Alsike,
Vicker,

Carolus Nyberg.

Gödningsämnen

Benmjöl,
Thomasfosfat,
2352 **Kainit.**

Carolus Nyberg.

Nordiska Aktiebanken,

(Egna fonder Fmk 14,390,000)

erlägger för insättningar å

Depositionsräkning (6 mds upps; räntan utbetalas 2 ggr om året) **4½ %.**
Spar-räkning, hvarvid ränta godtgöres från insättningsdagen **4½ %.**
„Hemmets sparbössa" . . . . . **4½ %.**
Löpande räkning . . . . . **2½ %.**

Å medel, som insättas på **spar-räkning,** *lägges räntan* genom bankens försorg utan insättarens åtgörande *2 gånger om året till kapitalet,* som sålunda växer med ränta på ränta. Denna räkning egnar sig för **besparingar,** som äro afredda att nyttja en längre tid, **förmyndaremedel, fonder** o. s. v. 2773

Ovilkorligen fördelaktigaste uppköpsställe!

Doffel och **Kapptyger,** helylle, 130 cm. breda **Cheviot-** och **Trikottyger** från 2: 25, 2: 50 till högre priser, svarta och kulörta **Klädningstyger, Blu Spetsty sarger. Sidenband,** m. m., m. m.

6 Tyghandeln, 6 Slottsgatan

Satenger, Fodertyger, Flanneller, Shirting, Lärfter, Bomullskläddningstyger, 55 p. mtr.

OBS.! Ett mindre parti dyrbara engelska **Herr-Kostymtyger i flere** olika färger säljas med **40** å **50** % prisnedsättning.

NYA BRYGGERI AKTIEBOLAGET i ÅBO · N·B·A·B · LAGER · UUSI OLUTTEHDAS OSAKEYHTIÖ TURUSSA

Räkningsblanketter

i **Åbo Tidnings annonskontor.**

I tjänst åstundas.

Å. U. 2 ggr. 8 r.

Kvinlig Kontorist

ordentlig och van, får genast plats å undertecknads kontor, Nylandsgatan 8.

Willgott Fitinghoff,

Träffas säkrast kl. 11—2. 2333

Informator. Från 1 september önskas till landet en allvarlig student eller lyceist som informator för tvänne minderåriga gossar. Närmare hos Frk. **Westerlund,** Birgersg. N:o 12 B. Träffas kl. 4—5 e. m. 2340

Tjänstsökande.

Ung energisk man med aftårsgeni, från ett bättre hem, söker plats som praktikant på järnhandel eller annan affär. Svar till detta blads kontors märkt **„Ordentlig praktikant".** Rekommendationer finnes äfven. 2351

Utbjudes hyra.

2 à 3 rum i Teaterhusbolagets gård.

Närmare å

1672 **Drogaffären** i samma gård.

Från 1 juni: En 4 rums lokal med beqvämligheter,

2343 **Ryska kyrkogatan 1.**

Från 1 juni: **En lokal** om 3 rum, tambur och kök, Lilla Tavastgatan 12 A.

I Fougstedt.

Kunna beses från 11—1 f. m.
Hyran 600 mk pr år. 2341

2338 A. U. 1 g 6 r.

Sommarbostad, bestående af **sal, två rum** och **kök** å Harfvarö Lillby, uthyres för sommarn. Obs.! Daglig ångbåtskommunikation till närbelägna Storgårdsbryggan. Närmare meddelas i handl. Rob. Bergroths butik, R. kyrkog. 12 B.

A villan Santala å Runsala uthyres för sommaren

En lokal

best. af **sex rum** och **kök** med möbler och husgeråd. Stall och vagnslider. Iskällare. Segelbåt. Telefon. Mjölkbeting erhålles å villan.

2335 **John Andersson.**

Önskas hyra för kortare tid.

Ett torrt magasin

för upplag af nödhjelpskomiténs potäter, helst emellan hamnen och jernvägstationen.

Närmare med

E. Nylund,

2342 **Ryska kyrkogatan 33.**

Diverse.

Tvätt o. Mangling
af Linnekläder.

Tvätt och mangling à 3 mk 25 p. per 10 kilo.

Mangling à 1 mk per 10 kilo.

Tvätt och strykning af herr-tvätt per år 60 à 70 mk.

För Hotell- och Restaurationstvätt beviljas rabatt. 1930

C. Fr. Jusélius Skjortfabrik.

Massage

åstundar manl. patient. Svar till **„X. A."** i detta blads kontor. 2342

Kv. finskat. seminarist

kunnig äfven i svenska, önskar mot fritt upp och fri resa under sommaren gå frun tillhanda, biträda vid barnens vård, undervisa dem i finska och elem. ämnen. Närmare om svar insändes till **„Fru K."** i detta blads kontor. 2339

F. B. K.

Musikrepetition i dag afton kl. 8. 2348

Daglista.

I dag torsdag.

Kl. 10—11 f. m. Räntor å lån ur domkyrkans prydnadsfond uppbäras af pastor K. Th. Grönstrand, Kaskisgatan 12.
Kl. 10—2 p. d. Åbo läns brandstodsbolags kontor, Slottsgatan 16, hålles öppet.
Kl. 11 f. m. Försäljning till förmån för Sjömansbemmet i hemmets lokal, Allégatan 12.
Kl. 11 f. m.—6 e. m. Konstutställningen i Stadshuset hålles öppen.
Kl 4 e. m. Pantgodsauktion i pantlåneinrättningens auktionskammare, Puolalagatan 5.
Kl. 6—8 e. m. Stadsbiblioteket hålles öppet.
Kl. ½9—½10 e. m. Handelsgillets bibliotek hålles öppet.

I morgon fredag.

Kl. 9—2 p. d och 4—7 e. m. Inbetalningar till Åbo arbetares sjuk- och begrafningskassa värkställas i kassans kontor i stadshuset.
Kl. 10—11 f. m. Räntor å lån ur domkyrkans prydnadsfond uppbäras af pastor K. Th. Grönstrand, Kaskisgatan 12.
Kl. 11 f. m.—6 e. m. Konstutställningen i Stadshuset hålles öppen.
Kl. 4 e. m. Pantgodsauktion i pantlåneinrättningens auktionskammare, Puolalagatan 5.
Kl. 5 e. m. Drätselkammaren sammanträder i drätselvärkets lokal, Stora Tavastgatan 15.
Kl. 5—6 e. m. Stadsfullmäktiges kansli i stadshuset hålles öppet.
Kl. 6—8 e. m. Stadsbiblioteket hålles öppet.
Kl. 7 e. m. Fastighetsegareföreningens årsmöte i handtvärksföreningens lokal.

Alla dagar.

Kl. 8 f. m.—12 på natten. Telegrafkontoret Ryska kyrkogatan 25, hålles öppet.
Kl. 11—12 p. d. och 4—5 e. m. tillåtes det å länesjukhuset vid Tavasttull intagne sjuke att mottaga besök af anhöriga.
Kl. 12 p. d. gör läkaren sin rond på länelasarettet, hvarför patienter, hvilka anmälas till intagning, då kunna räkna på säkrare besked än vid andra tider. — Sjuke intagas i sjukhuset kl. 12—1 på dagen. Endast svårare olycksfall andra tider af dygnet.
Kl. 2—3 e. m Sjukhusläkaren anträffas å kommunala sjukhuset. Besök hos sjuke tillåtas kl 11 12 f. m. och 5—6 e. m.

Åbo arbetares sjuk- och begrafningskassas sjukbesökare under april månad äro:

Östra sidan af Aura å:

K. Bryggman, Gertrudsg. 24.
J. Kavenius, Österlångg. 72.
Hilda Josefsson, Bärgg. 1.
Hilja Stenfors, Österlångg. 48.

Västra sidan af Aura å:

K. Lehtonen, Västerlångg. 12.
E Grönlund, Lasarettsg. 10 A.
Anna Frisk, Lasarettsg. 12 A.

Annonserade ångbåtsturer.

Torsdagen den 23 april.

Till Helsingfors via mellanliggande orter AHKERA kl. 4 f. m.
Till Salo Räfsundsvägen SALO kl. 11 f. m.
Till Nystad via Nådendal Helsingevägen KIVIMAA kl. ½12 p. d.
Till Rautila via Nådendal VEHMAA kl. 1 e m.
Till Kärra via Terfsund PARGAS kl. 2 e. m.
Till Lofsdal SKÄRGÅRDEN kl. 4 e. m.
Till Mariehamn ÅLAND kl. 5 e. m.
Till Wallis BLÄSNÄS kl. 5 e. m.
Till Rimito kyrkbrygga SALMI kl. ½6 e. m.
Till Stockholm via Mariehamn, BORE II kl. 11 e. m.

Fredagen den 24 april.

Till Hangö via Pargasmalm, Attu, Skinnarvik och Dalsbruk KIMITO kl. ½12 p. d.
Till Nystad via Nådendal Kivimaavägen KUUSISTO kl. ½12 p. d.
Till Rautila via Nådendal SALMI kl. 1 e. m.
Till Fröjdböle via Räfsund SKÄRGÅRDEN kl. 2 e. m.
Till Mattnäs BLÄSNÄS kl. 3 e. m.
Till Lofsdal PARGAS kl. 4 e. m.
Till Rimito kyrkbrygga VEHMAA kl. half 6 e. m.

Alla söckendagar.

Till Beckholmen EXPRESS kl. ½12 p. d., ¼4 och ½6 e. m.; retur kl. ½1, ½5 och ½7 e. m.
Till Lilla Bocken EXPRESS kl. ½10 f. m. och ½3 e. m.; retur kl. ½11 f. m. och ½2 e. m.

Bantågen.

Siffrorna inom parentes angifva tågens resp. ankomst- och afgångstider.

Bantåg afgå:

Godståg kl. 6,25 f. m. [medför icke passagerare].

Blandadt tåg kl. 6,10 f. m. till Forssa [11,09 f. m.], Toijala [11,45 f. m.], Tammerfors [1,09 e. m.], Björneborg [6,40 e. m.], Raumo [7,32 e. m.], Wasa [12,15 p. n.] och Jyväskylä [8,52 e. m.]

Lokaltåg kl. 9,50 f. m. till Salo [11,20 f. m.]

Posttåg kl. 10,30 f. m. till Forssa [2,55 e. m.], Toijala [2,10 e. m.], Tammerfors [4,16 e. m.], Helsingfors [6,30 e. m.] och Kotka [10,40 e. m.]

Posttåg kl. 1,00 e. m. till Salo [2,30 e. m.], Karis [4,30 e. m.] och Helsingfors [9,25 e, m.]

Posttåg kl. 2,25 e. m. till Toijala [5,49 e. m.], Tammerfors [7,38 e. m.], Björneborg [12,45 p. n.], Borgå [10,45 e. m.] och Helsingfors [10,00 e. m].

Posttåg kl. 4,25 e. m. till Forssa [9,20 e. m.], Toijala [7,50 e. m.], Tammerfors [11,59 f. m.], Jyväskylä [8,29 f. m.], Wasa [11,22 e. m.], Jakobstad [1,05 e. m.], Gamlakarleby [1,39 e. m.], Brahestad [7,40 e. m.], Uleåborg [8,06 e. m.], Lovisa [10,29 f. m.], Fredrikshamn [8,00 f. m.], S:t Michel [6,16 f. m.], Kuopio [12,09 e. m.], Iisalmi [3,23 e. m], Willmanstrand [4,50 f. m.], Wiborg [5,01 f.m.], Sordavala [1,44 e m.], Joensuu [6,45 e. m.] och S:t Petersburg [9,40 f. m.].

Posttåg kl. 4,35 e. m. till Salo [6,05 e. m.] Karis, [7,47 e. m.], Ekenäs [8,23 e. m.] och Hangö [9,15 e. m.]

Blandadt tåg kl. 6,10 e. m. till Salo [9,00 e. m.] och Karis [7,39 f. m.]

Bantåg ankomma:

Blandadt tåg kl. 9,00 f. m. från Salo [6,10 f. m.]

Blandadt tåg kl. 9,30 f. m. från Humppila [5,40 f m.]

Posttåg kl. 11,20 f. m. från Hangö [6,30 f. m.], Ekenäs [7,24 f. m.], Karis [8,02 f. m.] och Salo [9,50 f. m.]

Posttåg kl. 11,31 f. m. från S:t Petersburg [6,30 e. m.], Viborg [10,00 e. m.], Joensuu [6,50 f. m.], Sordavala [11,56 f. m.], Willmanstrand [10,40 e. m.], Iisalmi [12,10 e. m.], Kuopio [3,35 e. m.], S:t Michel [9,27 e. m.], Kotka [8,15 e. m.], Fredrikshamn [8,14 e. m.], Lovisa [2,30 e. m.], Uleåborg 10,00 f. m.], Brahestad [10,00 f. m.], Gamlakarleby [4,32 e. m.], Jakobstad [4,55 e. m.], Wasa [7,20 e. m.], Tammerfors [6,45 f. m.], Toijala [8,02 f. m.] och Forssa [7,25 f. m.]

Godståg kl. 3,40 e. m. [medför icke passagerare].

Posttåg kl. 3,58 e. m. från Helsingfors [7,30 f. m.], Borgå [6,15 f. m.], Tammerfors [10,15 f. m.], Toijala [12,20 e. m.] och Forssa [11,43 f. m.]

Posttåg kl. 5,27 e. m. från Helsingfors [9,00 f. m.], Karis [1,55 e. m.] och Salo [3,55 e. m.]

Lokaltåg kl. 8,15 e. m. från Salo [6,45 e. m.]

Posttåg kl. 10,22 e. m. från Helsingfors [2,30 e. m.], Borgå [1,20 e. m.], Lovisa [5,11 f. m.], Wasa [6,00 f. m.], Jyväskylä [9,10 f. m.], Björneborg [11,24 f. m.], Raumo [10,23 f. m.], Tammerfors [4,55 e. m.], Toijala [6,47 e. m.] och Forssa [5,10 e. m.]

Fraktgods afsedt att befordras å Åbo—Karisbanan bör vara inlämnadt före kl. 11 f. m.

Ilgods afsedt att afsändas med posttågen bör vara inlämnadt senast 1 timme före tågens afgång.

Paketter afsedda att afgå med posttågen böra inlämnas senast en half timme före tågens afgång.

Fraktgods afsedt att afgå med godståget bör vara inlämnadt före kl. 1 e. m. föregående dag.

Godsexpeditionerna öppenhållas alla sökkendagar från kl. 8 f. m till 6 e. m. Sön- och hälgdagar är godsexpeditionen tillgänglig från kl. 8—9 f. m., då endast mar förskämning underkastadt gods mottages.

Pakettexpeditionen öppenhålles alla sökkendagar från kl. 8 f. m. till 6 e. m. Sön- och hälgdagar är kontoret tillgängligt från kl. 8—9 f. m., då endast mar förskämning underkastadt gods mottages.

Efterkrafsmedel utbetalas tisdagar, onsdagar, fredagar och lördagar kl. 12—2 e. m.

Åbo Tidnings Tryckeri-Aktiebolag 1903.

„Ja, han säger så mycket! Om du rättade dig efter alt hvad han säger kunde du ju icke ens hafva tagit honom. Ty han har då mera än någon talat emot prästernas benägenhet att gifta sig."

„När Halfdan gör det, är det därför, att han nu ser klarare i den punkten. I alt hvad han gör, handlar han alltid endast af innersta öfvertygelse."

„Ja, gärna för mig. Du måtte väl bäst veta det. Jag tror dock, att det kunde förklaras litet annorlunda. Vi ha en vacker psalm däri det står:

„Store hälgon hafva också
Adams kött och kläder på."

Vid tantens ord föll det henne plötsligt in, att Halfdan kanske förlorat i andras omdöme och sjunkit i deras ögon emedan han bundit sig vid henne?

O, huru feg och falsk var världens dom! Hade de ej alla sagt, att han var för sträng mot sig själf, rent orimligt asketisk! Och i samma nu som han handlade litet mera enligt deras egen uppfattning, vände de om och pekade finger åt honom för det. Nej, det var upprörande!

Men sak samma. Huru andra bedömde hennes och Halfdans förhållande var henne outsägligt likgiltigt. Det var han — blott han, som skulle dömma om det och om henne. Så klart, så klart som möjligt!

„Halfdan," sade hon en af de sällsynta gånger han hade tid att spatsera med henne — en vacker vinterdag, då från de hvita träden på St. Hanshaugen snöflingor dalade ned i hennes lockiga hår och på hennes lilla pälsmössa — „Du frågar mig så litet angående mig själf. Du borde dock lära känna mig ut och in."

„Den kunskap om en annan, man erhåller genom frågor, ger jag ej mycket för. Jag begagnar andra medel, jag".

„Äro de lika säkra? Jag ville gärna, att du vore fullt på det klara med" — —

„Huru mycket godt, som sitter gömdt bakom det fula yttret?"

„Nej. Raka motsattsen."

„Alltid rycker du fram med dina fel! Om vi för ombyte skull toge mina! Jag är hetsig! otålig! härskrysten!"

Hon skrattade och grep ett fastare tag om hans arm.

„O, du stygge man! Huru svårt jag kommer att få det med dig! — — Dina fel, Halfdan — nej, att du kan vara så dum och räkna upp dem! Tror du då, att det var mina fel jag tänkte på? Kunna väl du och jag begynna räkna upp hvarandras fel! Vi kunna ju se tvärs igenom dem. Och vi ha ju den stora manteln, du vet, att skyla dem alla med! Hafva vi icke det?"

Han lade sin hand öfver hennes, som hvilade på hans arm.

„Älskade," sade han. „Älskade" . . .

Hon fortfor efter ett ögonblicks uppehåll: „Nej, hvad jag ville säga, var, att olikheten emellan oss ju är så stor. För du, Halfdan, du är — — ja, du står i Gudsförhållandet. Hela ditt lif går ut från det. Du har öfverlämnat dig ända in i själen, ända ut i fingerspetsarne till *en*, som i alla ting råder och vill i ditt ställe, emedan du själf — af din friaste vilja — blott vill ett enda: *honom* och honom i all evighet."

Han stannade och blef stående under de smärta, hvita träden.

„Ja," sade han. „Så är det — Hvarifrån vet du det?"

„Från mitt förhållande till dig. Från det kan jag nog förstå gudsförhållandet . . . och isynnerhet förstå, att jag ej står i det. Jag *beder* nog, det har jag gjort ända från barndomen. Jag går i kyrkan — nu skulle jag icke kunna undvara att höra dig — och jag tviflar egentligen icke. — Jag menar, att jag icke inlåter mig på mina egna tvifvel. Hvad mitt förstånd har att invända emot, det kan jag snart blifva färdig med. För på en Gud, som mitt förstånd icke hade en smula att invända emot, honom skulle jag dock icke kunna riktigt tro på. Han blefve så misstänkligt själflagad. — — Men alt det är intet — det vet du bäst. Jag *tillbeder icke*. Jag står med hela min personlighet blott i ett enda lefvande förhållande. Och jag *vill* ett enda: *Dig* — dig och dig!"

Han stannade åter: „Jag kunde frestas till att säga: Du är förtvifladt ärlig!"